

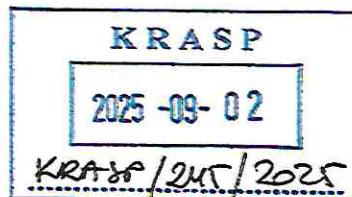

**Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Obrony Narodowej**

Władysław Kosiniak-Kamysz

MON.DP-WUW.0210.147.2024/TA
Warszawa, /elektryczny znacznik czasu/

Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

stosownie do postanowień § 36 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2024 r. poz. 806), uprzejmie informuję, że na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny został zamieszczony projekt **ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego** (UD 280).

W związku z powyższym zwracam się z prośbą o zajęcie stanowiska do projektu w terminie 10 dni od dnia jego udostępnienia. Powyższy termin wynika z konieczności niezwłocznego wdrożenia rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie mających na celu utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że nieprzedstawienie stanowiska w wyżej wyznaczonym terminie zostanie uznane za uzgodnienie treści projektu.

Ponadto, w przypadku zgłoszenia uwag do projektu, proszę o przesłanie również wersji edytowalnej pisma na adres poczty elektronicznej: wuw@mon.gov.pl.

Z wyrazami szacunku

Władysław Kosiniak - Kamysz
/dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załączniki:

1. Projekt, uzasadnienie, OSR

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego

Art. 1. 1. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2026 r. Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego, zwany dalej „Uniwersytetem”.

2. Siedzibą Uniwersytetu jest miasto Warszawa.

Art. 2. 1. Uniwersytet tworzy się z Akademii Sztuki Wojennej, zwanej dalej „Akademią”.

2. Z dniem utworzenia Uniwersytetu znosi się Akademię.

Art. 3. Nadzór nad Uniwersytetem sprawuje Minister Obrony Narodowej.

Art. 4. 1. Mienie obejmujące własność i inne prawa majątkowe oraz niemajątkowe Akademii staje się mieniem Uniwersytetu z dniem jego utworzenia.

2. Uniwersytet wstępuje z dniem utworzenia w prawa i obowiązki Akademii, w tym prawa i obowiązki wynikające z decyzji administracyjnych.

3. Stan gospodarki finansowej Akademii zostanie wykazany w bilansie zamknięcia sporządzonym przez Akademię na dzień poprzedzający dzień jej zniesienia. Bilans zamknięcia Akademii staje się bilansem otwarcia Uniwersytetu.

Art. 5. Z dniem utworzenia Uniwersytetu:

- 1) jednostki organizacyjne Akademii stają się jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu;
- 2) osoby pełniące funkcje kierownicze w Akademii stają się osobami pełniącymi funkcje kierownicze w Uniwersytecie;
- 3) żołnierze zawodowi pełniący służbę w Akademii pełnią tę służbę w Uniwersytecie;
- 4) pracownicy zatrudnieni w Akademii stają się pracownikami Uniwersytetu; przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277 i 807) stosuje się odpowiednio;
- 5) studenci Akademii stają się studentami Uniwersytetu;

- 6) uczestnicy studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego oraz innych form kształcenia Akademii stają się uczestnikami odpowiednio studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego oraz innych form kształcenia Uniwersytetu;
- 7) osoby przyjęte na pierwszy rok studiów na rok akademicki 2025/2026 w Akademii stają się osobami przyjętymi na pierwszy rok studiów w Uniwersytecie;
- 8) osoby przyjęte do szkoły doktorskiej Akademii stają się osobami przyjętymi do szkoły doktorskiej Uniwersytetu.

Art. 6. 1. W terminie do zakończenia trzeciej, po utworzeniu Uniwersytetu, ewaluacji jakości działalności naukowej Uniwersytet dostosuje się do wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁾).

2. Jeżeli Uniwersytet nie spełni wymogu, o którym mowa w ust. 1, traci prawo do posługiwania się nazwą Uniwersytet.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, nową nazwę Uniwersytetu określi, w drodze rozporządzenia, Minister Obrony Narodowej.

Art. 7. 1. Członkowie senatu Akademii wybrani na kadencję rozpoczętą w dniu 1 września 2024 r. stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu członkami senatu Uniwersytetu pierwszej kadencji.

2. Pierwszym rektorem Uniwersytetu, na okres do końca kadencji rozpoczętej w dniu 4 marca 2024 r., staje się z dniem utworzenia Uniwersytetu rektor Akademii.

3. Pierwsza kadencja senatu Uniwersytetu kończy się z upływem kadencji senatu trwającej w dniu utworzenia Uniwersytetu.

4. Pierwszej kadencji senatu Uniwersytetu i rektora Uniwersytetu nie wlicza się do liczby kadencji, o których mowa odpowiednio w art. 30 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

5. Uczelniana komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach nauczycieli akademickich, komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach studentów, odwoławcza komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach studentów, rzecznicy dyscyplinarni do spraw nauczycieli akademickich oraz rzecznicy dyscyplinarni do spraw studentów Akademii stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu odpowiednio uczelnianą komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622).

nauczycieli akademickich, komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach studentów, odwoławczą komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach studentów, rzecznikami dyscyplinarnymi do spraw nauczycieli akademickich oraz rzecznikami dyscyplinarnymi do spraw studentów Uniwersytetu i działają do końca kadencji trwających w dniu utworzenia Uniwersytetu.

6. Organy samorządu studenckiego Akademii stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu organami samorządu studenckiego Uniwersytetu.

Art. 8. Sprawy wszczęte przez Akademię, a nie zakończone w dniu jej zniesienia stają się sprawami Uniwersytetu.

Art. 9. Przepisy wewnętrzne Akademii, z wyłączeniem statutu, stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu przepisami wewnętrznymi Uniwersytetu.

Art. 10. Traci moc ustawa z 20 maja 2016 r. o utworzeniu Akademii Sztuki Wojennej (Dz. U. poz. 906).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Ustawa o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Władysław Kosiniak-Kamysz Wiceprezes Rady Ministrów – Minister Obrony Narodowej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu płk prof. dr hab. inż. Leszek ELAK Tel.: 261-813-464, l.elak@akademia.mil.pl	Data sporządzenia 26.08.2025 Źródło: Inne Nr w wykazie prac RM: UD 280
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zachodzące zmiany w środowisku bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego dyktują konieczność gruntownej zmiany filozofii prowadzenia wojny i działań wojennych oraz równoległego kształtowania odporności państwa na zagrożenia w wymiarze militarnym, cywilnym, technologicznym i informacyjnym. Współczesne domeny operacyjne nie funkcjonują w izolacji, lecz tworzą jedno, ściśle zintegrowane środowisko operacyjne, w którym przewaga wynika z ich jednoczesnego i skoordynowanego wykorzystania. Wnioski płynące z wojny w Ukrainie wymuszają odejście od tradycyjnej koncepcji działań połączonych, w których domeny współdziałały jedynie w ramach sumy odrębnych operacji, na rzecz działań wielodomenowych, integrujących wszystkie środowiska walki w czasie rzeczywistym. Oznacza to przejście od klasycznego modelu dowodzenia jednostką organizacyjną do zarządzania „polem walki” w skali strategicznej, obejmującym zarówno przestrzeń geograficzną, jak i informacyjną oraz technologiczną. Wysoka precyzja i zasięg rażenia, skutki uderzeń, świadomość sytuacyjna oraz możliwość zobrazowania sytuacji w czasie rzeczywistym radykalnie zwiększają wymagania wobec kształcenia wyższych kadr dowódczych Wojska Polskiego. Skrócony czas reakcji i podejmowania decyzji, przy pełnym wsparciu technicznym i technologicznym, wymaga od dowódców kompetencji zapewniających „pełne spektrum przewagi nad przeciwnikiem” oraz zdolności do skutecznego budowania odporności całego systemu bezpieczeństwa narodowego.

Aby można było realnie mówić o osiągnięciu przez Siły Zbrojne RP i państwo zdolności do sprostania współczesnym wyzwaniom w sferze szeroko rozumianego bezpieczeństwa, niezbędne jest stworzenie ośrodka, który będzie odpowiedzialny za kształtowanie kompetencji takich jak przywództwo strategiczne, zdolność do współpracy międzysektorowej, komunikacja w sytuacjach kryzysowych czy zarządzanie złożonymi procesami. W dobie dynamicznych zmian geopolitycznych i technologicznych to właśnie ludzie, ich wiedza, umiejętności, doświadczenie i kompetencje są najważniejszym zasobem, który decyduje o skuteczności reakcji państwa na zagrożenia. Wysoko wykwalifikowani liderzy, zdolni do działania w środowisku wielodomenowym, wymagają kształcenia w strukturach zapewniających dostęp do najnowszej wiedzy, badań interdyscyplinarnych i praktyki operacyjnej. Obecny model nie jest w stanie w pełni odpowiedzieć na te potrzeby, dlatego utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego staje się pilnym zadaniem o znaczeniu strategicznym, gwarantującym rozwój kadr, które będą w stanie sprostać wyzwaniom przyszłości i wzmacniać odporność całego systemu bezpieczeństwa państwa.

Opisane powyżej zmiany i wyzwania zostały jednoznacznie dostrzeżone w przyjętej 25 lipca 2025 r. Strategii Bezpieczeństwa Narodowego RP, która jako kluczowe priorytety wskazuje m.in.:

- a) wzmacnianie zdolności wojska do odstraszenia i obrony (np. Tarcza Wschód) przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa państwa oraz w ramach kolektywnej obrony NATO;
- b) zwiększanie zdolności do wpływania na kształt systemu międzynarodowego, m.in. poprzez kształtowanie polityki NATO i UE w sposób zgodny z interesami bezpieczeństwa Polski;

- c) rozwijanie systemu powszechnej obrony i kształtowania odporności państwa, w tym integracji elementów systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, zwiększenia odporności państwa, ochrony ludności, obrony cywilnej oraz bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni, kosmosie i sferze informacyjnej.

W kontekście pierwszego z priorytetów, status uniwersytetu umożliwi stworzenie zaawansowanego, wielodomenowego modelu kształcenia oficerów i specjalistów, który będzie w pełni odpowiadał na potrzeby modernizacji technicznej i doktrynalnej Sił Zbrojnych RP, w tym realizacji programów takich jak Tarcza Wschód. Integracja wiedzy teoretycznej z praktyką operacyjną, dostęp do najnowszych technologii symulacyjnych oraz udział w międzynarodowych projektach badawczych pozwolą przygotować kadrę zdolną do skutecznego odstraszenia i obrony zarówno w wymiarze narodowym, jak i w ramach kolektywnej obrony NATO. Absolwenci UBN, posiadający pogłębione kompetencje w zakresie dowodzenia w środowisku wielodomenowym, będą w stanie działać w warunkach wysokiej presji czasowej, przy pełnym wsparciu technologicznym, zapewniając Polsce przewagę strategiczną nad potencjalnym przeciwnikiem.

W kontekście drugiego z celów, zapewnienie kształcenia na poziomie uniwersyteckim umożliwi przygotowanie kadry zdolnej do zajmowania wysokich, flagowych stanowisk w strukturach NATO i UE, co bezpośrednio przełoży się na możliwość wpływania na decyzje strategiczne w skali globalnej. Absolwenci UBN, posiadający interdyscyplinarne wykształcenie oraz praktyczne doświadczenie w obszarze bezpieczeństwa wielodomenowego, będą mogli aktywnie kształtować politykę sojuszniczą i unijną w zgodzie z polską racją stanu.

W kontekście trzeciego celu, status uniwersytetu pozwoli na szeroką integrację kształcenia wojskowego i cywilnego, rozwój badań naukowych nad odpornością państwa oraz prowadzenie programów edukacyjnych, które będą przygotowywać całe spektrum specjalistów, począwszy od oficerów liniowych po ekspertów od bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, cyberbezpieczeństwa, ochrony ludności i obrony cywilnej. Przenikanie się sfery cywilnej i wojskowej stanie się fundamentem nowego modelu dydaktyczno-badawczego, odpowiadającego realiom współczesnych zagrożeń i wyzwaniom przyszłości.

Status akademii wojskowej w obecnym kształcie ogranicza możliwości przygotowania tak szerokiego i zintegrowanego modelu kształcenia, zarówno w sferze dydaktycznej, jak i badawczej. Akademia Sztuki Wojennej jest jednostką wyspecjalizowaną, ale jej profil oraz uprawnienia akademickie nie pozwalają na pełne wykorzystanie potencjału dydaktyczno-badawczego w wymiarze międzynarodowym, interdyscyplinarnym i cywilno-wojskowym. Choć teoretycznie możliwe byłoby poszerzanie oferty edukacyjnej w ramach obecnej struktury, praktyka pokazuje, że brak statusu uniwersytetu utrudnia tworzenie nowych kierunków o profilu akademickim, pozyskiwanie wysokiej klasy kadry zewnętrznej, nawiązywanie partnerskich relacji z najlepszymi uczelniami zagranicznymi oraz prowadzenie badań na skalę porównywalną z wiodącymi ośrodkami NATO.

Podobne podejście do kształcenia najwyższych kadr obronnych funkcjonuje w wielu państwach sojuszniczych, gdzie kluczowe instytucje edukacyjne posiadają status uniwersytetów, co umożliwia im pełne integrowanie badań naukowych, kształcenia wojskowego i cywilnego oraz współpracy międzynarodowej. Przykładem jest National Defense University w Waszyngtonie, będący głównym ośrodkiem kształcenia strategicznego dla sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych i ich sojuszników, którego struktura i uprawnienia pozwalają na prowadzenie interdyscyplinarnych studiów obejmujących bezpieczeństwo narodowe, przywództwo strategiczne, zarządzanie obronnością, cyberbezpieczeństwo oraz analizę środowiska międzynarodowego. W części państw nazwy instytucji nie odnoszą się bezpośrednio do słowa „uniwersytet”, jednak de facto realizują one wszystkie zadania typowe dla uczelni uniwersyteckich. Prowadzą one interdyscyplinarne badania, kształcą kadry wojskowe i cywilne na najwyższym poziomie, współpracują międzynarodowo oraz przygotowują liderów zdolnych do działania w złożonym środowisku bezpieczeństwa. Przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej w Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego wpisuje się w ten międzynarodowy standard, umożliwiając Polsce stworzenie porównywalnego ośrodka kształcenia i badań, zdolnego do przygotowania liderów bezpieczeństwa w skali krajowej i sojuszniczej.

Dotychczasowa formuła funkcjonowania Akademii Sztuki Wojennej, utworzonej w 2016 r. w wyniku przekształcenia Akademii Obrony Narodowej, nie sprawdza się również w odniesieniu do kształcenia cywilnego. W latach 2016–

2024 odnotowano wyraźny spadek liczby studentów: z 8038 w 2016 r., do 2976 w 2020 r., a w 2024 r. jedynie 2481. Podobne negatywne tendencje obserwuje się w zakresie kształcenia doktorantów oraz w dalszych postępowaniach awansowych, co świadczy o ograniczonej zdolności obecnej struktury do przyciągania i utrzymania najzdolniejszych kandydatów. Trend ten jednoznacznie wskazuje na malejącą rozpoznawalność i atrakcyjność oferty edukacyjnej, zarówno w kraju, jak i w środowisku międzynarodowym. Po zmianie nazwy w 2016 r. marka Akademii nie utrwaliła się w świadomości szerokiego grona interesariuszy, co ogranicza jej zdolność do przyciągania najlepszych studentów oraz partnerów zewnętrznych. Istnieje pilna potrzeba odwrócenia tego trendu i stworzenia silnego, rozpoznawalnego ośrodka akademickiego, który w sposób zintegrowany będzie rozwijał oba filary swojej misji: kształcenie cywilne i wojskowe.

W środowisku akademickim i w oczach interesariuszy zagranicznych „uniwersytet” kojarzy się z pełnym spektrum kształcenia i badań naukowych, obejmujących wiele dyscyplin i poziomów studiów, od licencjackich po doktoranckie. Akademia, szczególnie o profilu wojskowym, jest postrzegana jako uczelnia specjalistyczna, mniej uniwersalna, a tym samym mniej atrakcyjna dla studentów zagranicznych, partnerów naukowych i organizacji międzynarodowych. To wpływa na liczbę kandydatów oraz możliwości wymiany międzynarodowej.

Ograniczenia te przekładają się także na działalność naukowo-badawczą. Obecny status uczelni zmniejsza możliwości pozyskiwania środków z programów krajowych i międzynarodowych, które wymagają szerokiego spektrum dyscyplin i interdyscyplinarnych zespołów badawczych. To z kolei ogranicza udział w dużych projektach badawczych NATO czy Unii Europejskiej. Jednocześnie zachodzące w Siłach Zbrojnych RP zmiany, w tym wdrażanie zdolności wielodomenowych, integracja nowych technologii i rozwój współpracy międzynarodowej, wymagają programów kształcenia łączących kompetencje operacyjne, technologiczne, strategiczne i dyplomatyczne.

Podsumowując, absolutnie kluczowe jest, aby Akademia przestała być tylko kolejną uczelnią wojskową i stała się centrum kształcenia liderów bezpieczeństwa XXI w. Oczekuje się, że Uniwersytet stanie się strategicznym centrum wiedzy, badań i innowacji w obszarze bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego. Jego zadaniem będzie tworzenie nowych koncepcji działania w warunkach konfliktów wielodomenowych, prowadzenie interdyscyplinarnych badań wspierających rozwój nowoczesnych technologii obronnych i cywilnych oraz dostarczanie ekspertyz niezbędnych do podejmowania strategicznych decyzji przez organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo kraju. Uniwersytet ma kształcić liderów, zarówno wojskowych, jak i cywilnych, zdolnych do zarządzania kryzysami, reagowania na zagrożenia hybrydowe, budowania odporności społeczeństwa oraz integrowania wysiłków różnych sektorów w sytuacjach zagrożeń.

Oczekiwane jest także, że uczelnia będzie partnerem w międzynarodowej współpracy bezpieczeństwa, zwłaszcza w ramach NATO i Unii Europejskiej, co pozwoli na wymianę doświadczeń, budowanie interoperacyjności i wzmacnianie pozycji Polski jako państwa odpowiedzialnego za bezpieczeństwo regionalne. Szczególnie istotny jest transfer wiedzy i technologii do sektora obronnego i gospodarki narodowej, wspieranie projektów takich jak Tarcza Wschód oraz kształcenie wysoko wykwalifikowanej kadry inżynierskiej, analitycznej i przywódczej. Uniwersytet ma być nie tylko miejscem kształcenia i badań, lecz także centrum kompetencji zdolnym do współpracy z administracją publiczną, sektorem przemysłowym i środowiskami międzynarodowymi.

Polska potrzebuje jednolitego, spójnego modelu edukacji i badań, który w sposób systemowy obejmie zarówno kompetencje wojskowe, jak i cywilne, tworząc pomost pomiędzy tymi dwoma filarami bezpieczeństwa. Tylko w ramach Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego możliwe będzie pełne zintegrowanie kształcenia dowódców najwyższych szczebli i oficerów sztabowych z przygotowaniem ekspertów w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo wewnętrzne, ochrona ludności, cyberbezpieczeństwo, zarządzanie kryzysowe czy ochrona infrastruktury krytycznej. Tak zaprojektowany model edukacji i badań stanie się fundamentem budowania odporności państwa na całe spektrum zagrożeń. Nowa struktura pozwoli na prowadzenie interdyscyplinarnych badań o znaczeniu krajowym i międzynarodowym, łączenie wiedzy teoretycznej z praktyką operacyjną oraz rozwijanie innowacyjnych rozwiązań odpowiadających na wyzwania XXI wieku. Dzięki temu możliwe będzie nie tylko podniesienie jakości kształcenia, lecz także stworzenie silnego ośrodka eksperckiego, który w sposób bezpośredni wesprze procesy decyzyjne w

państwie i strukturach sojuszniczych, przyciągając jednocześnie młode pokolenie do służby w obu obszarach – cywilnym i wojskowym.

Utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego domknie krajowy system kształcenia w obszarze bezpieczeństwa, integrując przygotowanie kadr dowódczych i cywilnych w spójnym modelu dydaktyczno-badawczym. Taka strukturalna synergia komponentu wojskowego i cywilnego zapewni w perspektywie strategicznej znaczące wzmocnienie odporności państwa na zagrożenia.

Brak utworzenia Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego będzie skutkował ograniczaniem możliwości integracji kształcenia wojskowego i cywilnego oraz brakiem spójnego, nowoczesnego modelu edukacji i badań odpowiadającego realiom współczesnych zagrożeń. Utrzymanie obecnej formuły funkcjonowania oznacza pogłębianie się spadku liczby studentów i doktorantów, ograniczoną zdolność przyciągania najlepszych kandydatów i kadry akademickiej oraz osłabienie pozycji Polski w międzynarodowym systemie kształcenia kadr bezpieczeństwa. Polska straci szansę na stworzenie ośrodka porównywalnego z wiodącymi uniwersytetami obronnymi państw NATO, co w dłuższej perspektywie przełoży się na mniejsze możliwości kształtowania polityki sojuszniczej i unijnej oraz spowolni rozwój systemu powszechnej obrony. Brak przedmiotowej jednostki uniwersyteckiej spowolni przygotowanie odpowiedniej liczby wysoko wykwalifikowanych liderów zdolnych do zarządzania bezpieczeństwem w wymiarze wielodomenowym, co wprost osłabi odporność państwa na zagrożenia. Utrzymanie obecnego statusu oznaczałoby dalsze zawężenie możliwości kształcenia kadr w pełnym spektrum potrzeb państwa oraz ograniczenie dostępu do prestiżowych programów badawczych i wymiany akademickiej. W konsekwencji osłabi się pozycja Polski w międzynarodowym środowisku edukacji obronnej i bezpieczeństwa, a proces dostosowywania oferty dydaktycznej do transformacji Sił Zbrojnych RP będzie wolniejszy i mniej kompleksowy. W perspektywie długoterminowej brak przekształcenia utrwali bariery rozwoju kadry i ograniczy zdolność państwa do przygotowania nowoczesnych liderów bezpieczeństwa narodowego, gotowych do działania w warunkach dynamicznych kryzysów i konfliktów.

W ostatnich latach Akademia Sztuki Wojennej podejmowała liczne działania na rzecz integracji obszarów wojskowych i cywilnych w kształceniu na potrzeby bezpieczeństwa. Prowadzone są kursy obronne (KO) skierowane do przedstawicieli administracji publicznej, samorządów, służb mundurowych i sektora gospodarki, których celem jest podnoszenie kompetencji w zakresie planowania i realizacji zadań obronnych w ujęciu operacyjnym. Dla kadry najwyższego szczebla organizowane są wyższe kursy obronne (WKO), adresowane do dyrektorów departamentów, kierowników jednostek organizacyjnych, a także posłów i senatorów oraz osób pełniących funkcje wymagające kompetencji strategicznych. Szczególną formą są wyjazdowe WKO, realizowane w terenie na szczeblu wojewody, umożliwiające uczestnikom bezpośrednie zapoznanie się z funkcjonowaniem administracji zespolonej, infrastrukturą krytyczną, ośrodkami dowodzenia i jednostkami wykonującymi zadania obronne w danym regionie. Ponadto realizowano szkolenia w ramach operacji „Feniks”, obejmujące różne szczeble administracji i wojska, a w najbliższej perspektywie planowane jest przeszkolenie ponad 40 000 osób w zakresie podstaw obronności i reagowania kryzysowego. Mimo szerokiego zakresu i wysokiej wartości merytorycznej, programy te mają charakter punktowy i nie zastępują potrzeby stworzenia zintegrowanego modelu edukacji i badań w ramach jednej uczelni, która kompleksowo łączyłaby kompetencje wojskowe i cywilne oraz zapewniała systematyczne kształcenie liderów bezpieczeństwa.

Dodatkowo, status akademii o ograniczonej rozpoznawalności utrudnia pozyskiwanie wybitnych ekspertów i praktyków, zwłaszcza z doświadczeniem międzynarodowym, co ogranicza możliwość pełnego wykorzystania potencjału dydaktycznego i badawczego w wymiarze interdyscyplinarnym.

Obecna struktura Akademii Sztuki Wojennej nie sprzyja w pełni prowadzeniu interdyscyplinarnych badań naukowych i inicjowaniu innowacji technologicznych. Akademia koncentruje się głównie na dziedzinie nauk społecznych (m.in. naukach o bezpieczeństwie, zarządzaniu i prawie) i choć odgrywa istotną rolę w systemie obronności państwa, jej profil jest stosunkowo wąski. W praktyce oznacza to, że brakuje integracji różnych dziedzin wiedzy, w szczególności komponentów wojskowych, cywilnych i technicznych, co ogranicza możliwość prowadzenia zaawansowanych, wielodyscyplinowych badań nad nowymi rozwiązaniami w zakresie bezpieczeństwa i obronności. Akademia nie

dysponuje własnymi dyscyplinami techniczno-inżynieryjnymi ani rozbudowaną infrastrukturą badawczą w tych obszarach, co utrudnia rozwijanie innowacji technologicznych bez wsparcia zewnętrznych instytucji. W rezultacie możliwości łączenia teorii z praktyką są ograniczone, a prowadzone prace badawcze skupiają się głównie na aspektach strategiczno-wojskowych i społecznych, z mniejszym udziałem nauk inżynieryjnych. Taki układ utrudnia pełne wykorzystanie potencjału interdyscyplinarnego, np. połączenia badań nad nowymi technologiami uzbrojenia z analizami z zakresu strategii i nauk społecznych, co jest dziś niezbędne w obliczu złożonych, wielowymiarowych zagrożeń bezpieczeństwa.

Ponadto, formalny status Akademii generuje pewne ograniczenia. Zgodnie z polskim prawem o szkolnictwie wyższym, nazwy zawierające wyraz „uniwersytet” są zastrzeżone dla uczelni spełniających wysokie kryteria naukowe – wymagane jest posiadanie kategorii naukowej A+, A lub B+ w co najmniej sześciu dyscyplinach z trzech różnych dziedzin nauki. ASzWoj obecnie nie spełnia tych wymogów formalnych, posiada bowiem kategorię co najmniej B+ tylko w trzech dyscyplinach i to w obrębie jednej dziedziny (nauk społecznych). Skutkuje to niemożnością używania nazwy „uniwersytet” w obecnym stanie. Sam fakt, że Akademia nie rozwinęła szerszego wachlarza dyscyplin (np. w dziedzinie nauk technicznych czy ścisłych), świadczy o ograniczonej interdyscyplinarności jej działalności. W efekcie renoma naukowa i rozpoznawalność Akademii na arenie międzynarodowej są mniejsze niż analogicznych uczelni wojskowych w innych krajach, które posiadają status uniwersytetów obrony. To z kolei przekłada się na utrudnienia we współpracy międzynarodowej i ogranicza wymianę wiedzy oraz udział Akademii w globalnych projektach badawczych z dziedziny obronności.

Zidentyfikowano szereg konkretnych barier: organizacyjnych, kadrowych, infrastrukturalnych i innych, które sprawiają, że prowadzenie skutecznych badań interdyscyplinarnych i prac innowacyjnych w obecnej Akademii jest utrudnione:

- a) *bariery organizacyjne i strukturalne*. Aktualna struktura uczelni nie zapewnia należytej *integracji różnych obszarów nauki*. Akademia funkcjonuje jako wyspecjalizowana uczelnia w zakresie nauk o bezpieczeństwie i pokrewnych, nie obejmując formalnie dziedziny nauk inżynieryjno-technicznych. Brak wydziałów czy jednostek badawczych z zakresu np. inżynierii bezpieczeństwa czy nowych technologii wojskowych skutkuje tym, że badania mają charakter zawężony dyscyplinowo. Wewnętrzne przepisy i kompetencje Akademii są dostosowane do jej dotychczasowego profilu jako uczelni kształcącej oficerów i specjalistów głównie w ramach nauk społecznych i wojskowych, co pozostawia ograniczoną swobodę tworzenia nowych kierunków i dyscyplin wykraczających poza ten profil. Dodatkowo, brak statusu uniwersytetu oznacza mniejszą autonomię akademicką w kształtowaniu oferty dydaktycznej i badawczej. W konsekwencji następuje niedostateczna integracja nauki z praktyką, ponieważ trudno jest łączyć wyniki badań teoretycznych z ich aplikacją technologiczną w środowisku wojskowym, ponieważ brakuje platformy organizacyjnej do takich wspólnych przedsięwzięć.
- b) *bariery kadrowe*. Profil kadry naukowej ASzWoj odzwierciedla jej dotychczasowe ukierunkowanie. Większość wykładowców i badaczy to specjaliści od strategii, bezpieczeństwa, prawa czy zarządzania, natomiast brakuje ekspertów z dziedzin technicznych (np. inżynierii, nowych technologii, cyberbezpieczeństwa) w ramach etatowej kadry. Ogranicza to możliwości podejmowania projektów badawczych wymagających wiedzy z różnych dziedzin jednocześnie. Ponadto zapotrzebowanie kadrowe rośnie, gdyż współczesne wyzwania (jak wojna za wschodnią granicą) wymusiły zwiększenie liczebności Sił Zbrojnych RP i pociągają za sobą konieczność wyszkolenia większej liczby oficerów oraz cywilnych specjalistów ds. bezpieczeństwa. Obecna Akademia ma ograniczony potencjał kształcenia tak dużej i zróżnicowanej kadry, zarówno z uwagi na brak niektórych specjalności, jak i ograniczenia liczebne. Kolejnym aspektem jest konkurencyjność na rynku pracy akademickiej. Mniej rozpoznawalny status Akademii utrudnia przyciągnięcie wybitnych naukowców z różnych dziedzin, którzy mogliby wnieść nowe kompetencje. Innymi słowy, dopóki uczelnia nie zyska szerszej rangi, trudniej jej zatrudniać specjalistów od najnowszych technologii czy inżynierii, co tworzy błędne koło ograniczające rozwój interdyscyplinarności.

- c) bariery infrastrukturalne. Zaplecze badawczo-dydaktyczne ASzWoj zostało zaprojektowane pod kątem dotychczasowej działalności i nie w pełni odpowiada potrzebom nowoczesnych badań interdyscyplinarnych. Brak rozbudowanych laboratoriów i centrów innowacji technologicznych ogranicza prowadzenie prac badawczo-rozwojowych nad np. prototypami nowych rozwiązań obronnych. Uczelnia dysponuje co prawda infrastrukturą do kształcenia oficerów i prowadzenia ćwiczeń sztabowych, lecz wdrażanie nowych technologii (np. z zakresu inżynierii bezpieczeństwa, systemów autonomicznych, obrony cybernetycznej) wymaga inwestycji w specjalistyczną aparaturę i przestrzeń badawczą. Dotychczas takie projekty realizowano często we współpracy z zewnętrznymi podmiotami (np. innymi uczelniami czy przemysłem), co nie zawsze umożliwia pełną realizację celów Akademii. Bariery infrastrukturalne obejmują także ograniczoną liczbę nowoczesnych sal dydaktycznych i pracowni symulacyjnych. Modernizacja i rozbudowa infrastruktury są niezbędne, aby zapewnić warunki kształcenia i badań na światowym poziomie. Obecnie planowane są znaczne inwestycje budowlane i zakup aparatury (ujęte m.in. w Planie Inwestycji Budowlanych MON), co świadczy o tym, że bieżąca infrastruktura nie jest wystarczająca dla zamierzonych zadań uczelni.
- d) *inne bariery (prawne, wizerunkowe, systemowe)*. Poza wymienionymi, występują bariery o charakterze formalnym i systemowym. Wspomniane już ograniczenie prawne co do używania nazwy „uniwersytet” przekłada się na kwestie prestiżu i współpracy. Akademia nie jest postrzegana na równi z uniwersytetami obrony państw sojusznich, co osłabia jej pozycję w projektach międzynarodowych. Ponadto, dotychczasowy model kształcenia wojskowego w Polsce był rozproszony (osobne uczelnie dla poszczególnych rodzajów sił zbrojnych lub zakresów tematycznych). Brak jednej, holistycznej instytucji prowadzącej badania i kształcenie w wielu dyscyplinach naraz utrudnia koordynację działań w systemie bezpieczeństwa państwa. W dobie gwałtownej zmiany uwarunkowań geopolitycznych (np. agresja Rosji na Ukrainę) ujawniła się potrzeba lepszego powiązania komponentu naukowego z praktyką obronną państwa. Akademia w obecnej formie nie stanowi jeszcze w pełni takiego zintegrowanego centrum eksperckiego, które mogłoby jednocześnie kształcić kadry, prowadzić przekrojowe badania oraz wspierać rząd i wojsko eksperckimi analizami w szerokim spektrum zagadnień od strategii po technologię.

Proponowane utworzenie UBN ma na celu systemowe rozwiązanie powyższych problemów i stworzenie warunków do rozwoju interdyscyplinarnych badań oraz innowacji. Transformacja ta zakłada rozszerzenie profilu uczelni, podniesienie jej statusu naukowego oraz wdrożenie zmian organizacyjnych, które zniwelują zdiagnozowane bariery. Utworzenie UBN przyczyni się do odblokowania zidentyfikowanych ograniczeń w następujący sposób:

- a) poszerzenie zakresu dyscyplin i spełnienie wymogów uniwersyteckich. W ramach przekształcenia zaplanowano utworzenie nowych dyscyplin naukowych w strukturze uczelni. Do obecnie uprawianych (nauki o bezpieczeństwie, zarządzanie i jakość, nauki prawne, historia) dołączają: inżynieria bezpieczeństwa oraz inżynieria lądowa, geodezja i transport, a ponadto nauki o obronności (jeśli zostanie wydzielona z dotychczasowej dyscypliny nauk o bezpieczeństwie). Takie rozszerzenie liczby dyscyplin naukowych ma kluczowe znaczenie, gdyż wypełni lukę technologiczną w działalności uczelni oraz spełni formalne kryteria posługiwania się nazwą „uniwersytet”. Nowe dyscypliny tworzą przestrzeń do prowadzenia badań nad nowymi technologiami obronnymi i cywilnymi aspektami bezpieczeństwa, dotychczas niemożliwych na szeroką skalę w strukturze ASzWoj. Na przykład, utworzenie dyscypliny inżynieria bezpieczeństwa pozwoli rozwijać prace nad systemami ochrony ludności i obrony cywilnej (od infrastruktury krytycznej po technologie ratownicze), z kolei nauki o obronności skoncentrują się stricte na zagadnieniach wojskowych: strategii, dowodzeniu, technologii wojskowej, nadając im osobną, wyspecjalizowaną ścieżkę badawczą. Ta dywersyfikacja i ustrukturyzowanie badań przełamie dotychczasową wąską specjalizację Akademii i stworzą warunki do autentycznie interdyscyplinarnych projektów (łączyących np. nauki społeczne z inżynierią i naukami o zdrowiu w kontekście bezpieczeństwa państwa). Co ważne, prawo do używania nazwy Uniwersytet będzie bodźcem do utrzymania wysokiej jakości we wszystkich tych dyscyplinach. UBN otrzyma pewien okres na dostosowanie się do wymogów (do końca drugiej ewaluacji jakości naukowej po utworzeniu uczelni) i jeśli ich nie spełni, utraci tę nazwę. To gwarantuje, że transformacja nie będzie tylko zmianą

szylu, lecz wiąże się z realnym podniesieniem poziomu naukowego i rozszerzeniem działalności. Innymi słowy, status uniwersytetu wymusi odblokowanie dotychczasowych barier strukturalnych poprzez rozwój nowych obszarów badań.

- b) integracja wiedzy wojskowej, cywilnej i technicznej. Jako UBN, dawna Akademia zyska możliwość pełnego integrowania różnych dziedzin i środowisk. UBN ma stać się wiodącym ośrodkiem akademickim w dziedzinie strategii bezpieczeństwa, innowacji technologicznych oraz badań interdyscyplinarnych nad bezpieczeństwem. Dzięki nowej strukturze organizacyjnej (np. wydziały i instytuty reprezentujące różne dziedziny) możliwe będzie projektowanie programów studiów i projektów badawczych, które łącznie uwzględnią aspekty wojskowe i cywilne. Taka integracja odpowie na wcześniejszy niedostatek współpracy między światem wojskowym a cywilnym sektorem nauki. Przykładowo, UBN będzie łączyć nauki społeczne z inżynierijno-technicznymi w ramach jednego kampusu i wspólnych inicjatyw. Uczelnia planuje kształcić ekspertów zdolnych rozumieć zarówno kontekst społeczny i prawny bezpieczeństwa, jak i techniczne uwarunkowania nowoczesnych systemów obronnych. Nowy uniwersytet dzięki temu stanie się *podstawowym filarem nowego systemu szkolnictwa wojskowego* w Polsce, oferując holistyczne podejście do edukacji bezpieczeństwa, od teorii strategii po praktykę inżynierską. W ten sposób bariery organizacyjne (rozdzielenie dyscyplin, brak platform współpracy) zostaną zniesione, ponieważ UBN zapewni strukturę, w której projekty badawczo-rozwojowe będą mogły łączyć różne dziedziny, a wiedza będzie transferowana bezpośrednio z nauki do zastosowań praktycznych (i odwrotnie). To przełoży się m.in. na zdolność uczelni do udziału w dużych programach badawczych, w których UBN dostarczy zaplecza eksperckiego, analiz strategicznych i innowacyjnych rozwiązań technologicznych dla obronności kraju.
- c) wzmocnienie potencjału kadrowego i zwiększenie skali kształcenia. Przekształcenie w uniwersytet ułatwi rozbudowę kadry naukowej oraz zwiększenie liczby kształconych studentów i słuchaczy. Nowy status oraz marka UBN pomogą w rekrutacji *wybitnych naukowców i ekspertów z różnych dziedzin*, atrakcyjność pracy na uniwersytecie o unikatowym profilu bezpieczeństwa narodowego będzie większa niż w przypadku pozostawiania akademii o ograniczonej rozpoznawalności. Dzięki temu uczelnia pozyska specjalistów np. od nowych technologii informatycznych, sztucznej inteligencji w wojsku, inżynierii materiałowej dla obronności czy ekspertów ds. zdrowia publicznego w kontekście zagrożeń, czyli tam, gdzie dotąd odczuwano niedobory kompetencyjne. Równolegle, transformacja umożliwi zwiększenie skali kształcenia oficerów i cywilnych kadr. Rozszerzenie działalności o nowe kierunki (np. inżynierskie) pozwoli przyjmować więcej studentów, a także sprostać zapotrzebowaniu Sił Zbrojnych RP na większą liczbę oficerów w związku z planowanym wzrostem liczebności armii. UBN będzie w stanie kształcić zarówno wysokie kadry wojskowe (np. na poziomie operacyjno-strategicznym), jak i specjalistów cywilnych w obszarze bezpieczeństwa, obrony cywilnej, zarządzania kryzysowego itd., na wszystkich poziomach studiów. Co istotne, programy nauczania zostaną unowocześnione i dostosowane do zmieniających się potrzeb rynku pracy w sektorze bezpieczeństwa, dzięki temu absolwenci UBN znajdą zatrudnienie nie tylko w wojsku, ale i w instytucjach administracji publicznej, organizacjach międzynarodowych (NATO, UE) czy w przemyśle obronnym i firmach sektora cyberbezpieczeństwa. Takie wielokierunkowe przygotowanie zwiększy ich konkurencyjność. Tym samym przekształcenie znosi bariery kadrowe, a uczelnia zyska więcej wysoko wykwalifikowanych wykładowców oraz będzie mogła wypuścić na rynek więcej ekspertów z unikalnymi kompetencjami, co wcześniej było niemożliwe przy węższym profilu Akademii.
- d) inwestycje w infrastrukturę i zaplecze badawcze. UBN ma kontynuować i przyspieszyć rozbudowę infrastruktury dydaktycznej i naukowej, co zostało uznane za *istotny aspekt* przekształcenia. W praktyce oznacza to dedykowane środki na budowę nowoczesnych laboratoriów, centrów badawczo-rozwojowych oraz modernizację istniejących obiektów. Będzie to możliwe poprzez uruchomienie specjalnego programu wsparcia UBN (analogicznie do programów rozwoju czołowych uczelni, jak Uniwersytet Warszawski), finansowanego z budżetu państwa, aby pokryć kluczowe inwestycje infrastrukturalne i rozwój badań. Taka kompleksowa inwestycja w krótkim czasie zniesie dotychczasowe bariery infrastrukturalne. UBN będzie dysponował światowej klasy zapleczem do

przewodzenia eksperymentów, symulacji, testowania technologii wojskowych czy prac nad prototypami. Nowe laboratoria pozwolą np. na rozwijanie własnych innowacji technicznych (drony, systemy komunikacji, technologie obronne) na miejscu, bez konieczności zlecania wszystkiego podmiotom zewnętrznym. Nowoczesna infrastruktura nie tylko umożliwi prowadzenie badań na najwyższym poziomie, ale też usprawni kształcenie praktyczne (studenci i słuchacze będą korzystać z nowoczesnych symulatorów, poligonów cyfrowych, centrów symulacji działań, itp.). Dzięki temu bariera technologiczna zostanie przełamana, a uczelnia stanie się miejscem, gdzie teoria spotyka się z praktyką w warunkach zbliżonych do rzeczywistych, co sprzyja zarówno powstawaniu innowacji, jak i lepszemu przygotowaniu absolwentów do wyzwań zawodowych.

- e) wzrost prestiżu, współpracy międzynarodowej i roli systemowej. Przekształcenie w uniwersytet automatycznie podniesie rangę i rozpoznawalność uczelni. UBN z definicji będzie instytucją o szerszym mandacie naukowym, co umożliwi budowanie marki porównywalnej z najlepszymi uczelniami wojskowymi za granicą. Akademia dotąd nie miała renomy na poziomie innych uniwersytetów obrony, natomiast nowy uniwersytet o międzynarodowej renomie będzie mógł zacieśnić współpracę z sojusznikami i światowymi ośrodkami badawczymi. Dzięki statusowi uniwersytetu łatwiejsze stanie się zawieranie partnerstw z uczelniami takimi jak amerykański National Defence University czy niemiecki Uniwersytet Bundeswehry, czyli podmiotami, które również powstały poprzez podniesienie rangi akademii wojskowych do poziomu uniwersytetu, aby skonsolidować zasoby intelektualne i zapewnić wspólną, wyższą edukację dla potrzeb obronnych państwa. UBN będzie mógł uczestniczyć w zdecydowanie szerszym zakresie w międzynarodowych konsorcjach badawczych, programach NATO czy unijnych projektach dotyczących bezpieczeństwa, co z powodu ograniczonego zakresu działania ASzWoj, jest trudniejsze. Transformacja ta służy również wzmocnieniu holistycznej roli uczelni w krajowym systemie bezpieczeństwa. Nowy uniwersytet zostanie centralnym elementem systemu kształcenia i szkolenia kadr dla wojska i instytucji cywilnych odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. Oznacza to, że UBN będzie nie tylko kształcił oficerów i urzędników, ale stanie się także zapleczem eksperckim państwa w dziedzinie obronności. Jego interdyscyplinarne badania uczynią go kluczowym partnerem dla sektora zbrojeniowego i technologicznego. UBN będzie zdolny realizować wspólne projekty B+R z przemysłem oraz ułatwi transfer technologii do wojska. Tym samym przyczyni się to do wzrostu innowacyjności i wzmocnienia zdolności obronnych państwa. Z kolei absolwenci UBN, zarówno wojskowi, jak i cywilni, zyskają większe możliwości rozwoju kariery, co pozytywnie wpłynie na rynek pracy w sektorze bezpieczeństwa (dostępność lepiej wyszkolonych specjalistów) oraz na profesjonalizację kadr w administracji i wojsku.

Utworzenie UBN jest rozwiązaniem bardziej efektywnym niż doraźne działania naprawcze czy częściowe programy wsparcia z kilku powodów. Po pierwsze, skalę zdiagnozowanych problemów (od braków w dyscyplinach, poprzez infrastrukturę, po prestiż międzynarodowy) można jednocześnie objąć i rozwiązać tylko poprzez kompleksową reformę instytucjonalną. Samo zwiększenie dotacji na badania, pozyskiwanie grantów badawczych oraz udział w projektach naukowych lub tworzenie nowych jednostek w obrębie ASzWoj nie zniosłoby barier formalnych – bez statusu uniwersytetu Akademia nadal nie mogłaby np. nadawać tak szerokiego spektrum stopni naukowych ani posługiwać się nazwą podkreślającą jej wielodziałowy charakter. Po drugie, przekształcenie ustawowe zapewnia ciągłość i szybki efekt. Zamiast budować nową instytucję od podstaw czy rozdzielać zadania między istniejące podmioty, wykorzystuje się potencjał i tradycje ASzWoj, jednocześnie nadając jej nową dynamikę rozwojową. Po trzecie, utworzenie UBN tworzy ramy prawne do długofalowego wsparcia – łatwiej uzasadnić wieloletni program inwestycyjny i kadrowy dla uniwersytetu o strategicznym znaczeniu, niż dla mniejszej akademii. Wprowadzenie UBN w orbitę czołowych uczelni akademickich pozwoli też na lepszą synergię z innymi inicjatywami rządowymi (np. programami modernizacji technicznej armii czy reformami edukacji), niż izolowane projekty badawcze.

Podsumowując, utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego jest traktowane jako naturalny i konieczny etap rozwoju Akademii Sztuki Wojennej, zapewniający skokowe zwiększenie możliwości badawczych i innowacyjnych uczelni. Dzięki temu rozwiązaniu Polska zyska nowoczesny ośrodek kształcenia i badań nad bezpieczeństwem, zdolny sprostać wymogom dynamicznie zmieniającego się środowiska zagrożeń i wzmacniający

całościowo system bezpieczeństwa państwa. Wszystkie te korzyści trudno byłoby osiągnąć w równym stopniu przy zastosowaniu cząstkowych mechanizmów wsparcia, stąd konieczność kompleksowej transformacji Akademii w pełnoprawny uniwersytet.

Uzyskanie przez Akademię statusu uniwersytetu (związanego z poszerzeniem zakresu działalności naukowej o nowe dyscypliny oraz spełnieniem wyższych wymogów jakości) przełoży się na podniesienie jej prestiżu i rozpoznawalności w świecie. Akademia Sztuki Wojennej mimo swoich zasług, nie posiada jeszcze renomy w narodowym i międzynarodowym środowisku akademickim i wojskowym na poziomie innych uniwersytetów obrony, a przekształcenie w uniwersytet o międzynarodowej renomie ma to zmienić, umożliwiając szerszą współpracę z sojusznikami i ośrodkami naukowymi na całym świecie. Przyjęto założenie, że „marka uniwersytetu” zwiększy atrakcyjność uczelni poprzez przyciągnięcie wybitnych naukowców i ekspertów z różnych dziedzin oraz nawiązanie szerszej współpracy międzynarodowej. Takie umiędzynarodowienie kształcenia (m.in. napływ zagranicznych słuchaczy, partnerstwo z uniwersytetami obrony NATO) ma automatycznie przełożyć się na zbudowanie globalnej renomy Uczelni. W dotychczasowej formule Akademii byłoby to trudne do osiągnięcia, ponieważ aktualna struktura ASzWoj nie w pełni odpowiada współczesnym wyzwaniom (brakuje integracji wojskowych i cywilnych aspektów bezpieczeństwa oraz możliwości prowadzenia zaawansowanych, interdyscyplinarnych badań na szerszą skalę). W efekcie, działając jako akademia o węższym profilu, ASzWoj nie zdołała dotąd wypracować międzynarodowej pozycji porównywalnej z uczelniami o statusie uniwersytetu, stąd potrzeba zmiany statusu, by uwolnić jej pełny potencjał naukowy i kooperacyjny.

Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego ma stać się centralnym elementem polskiego systemu kształcenia obronnego – filarem nowej architektury szkolnictwa wojskowego oraz wiodącym ośrodkiem conceptualnym, naukowym i dydaktycznym w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. Jako nowoczesna uczelnia cywilno-wojskowa, nadzorowana przez Ministra Obrony Narodowej, UBN będzie prowadzić zaawansowaną działalność badawczo-dydaktyczną, w sposób interdyscyplinarny łącząc wiedzę wojskową, społeczną oraz inżynierięno-techniczną. Celem jest kompleksowe przygotowanie zarówno oficerów, jak i cywilnych specjalistów do reagowania na pełne spektrum współczesnych zagrożeń. Oferta UBN obejmie programy na najwyższym poziomie, w tym w ramach partnerstw z zagranicznymi uniwersytetami obrony, co pozwoli uczelni stać się liderem w zakresie strategii bezpieczeństwa, innowacji obronnych oraz badań nad odpornością państwa. Dzięki rozbudowanej współpracy międzynarodowej, UBN będzie dążyć do uzyskania pozycji instytucji o globalnej renomie, kształcącej przyszłych liderów bezpieczeństwa i obrony.

W relacji do innych uczelni wojskowych UBN pełnić będzie funkcję komplementarną i koordynującą w obszarze edukacji obronnej na poziomie strategicznym. Przykładowo, Wojskowa Akademia Techniczna pozostanie wyspecjalizowana w kształceniu kadr w dziedzinach technicznych i inżynierskich, realizując m.in. programy w zakresie technologii obronnych czy inżynierii wojskowej. UBN natomiast będzie koncentrować się na integracji tych aspektów z naukami społecznymi i sztuką wojenną, obejmując strategiczne, polityczne, gospodarcze, informacyjne i technologiczne wymiary bezpieczeństwa narodowego. Tym samym UBN uzupełni ofertę edukacyjną WAT oraz akademii poszczególnych rodzajów sił zbrojnych, nie powielając ich misji, lecz wnosząc komponent koncepcyjno-strategiczny i interdyscyplinarny.

Taki podział ról pozwoli na zwiększenie spójności całego systemu szkolnictwa wojskowego. UBN, jako główny ośrodek myśli strategicznej i badań nad bezpieczeństwem, będzie wyznaczał kierunki rozwoju w tym obszarze, podczas gdy pozostałe uczelnie wojskowe dostarczać będą wysoko wyspecjalizowanych kadr i rozwijać technologie zgodnie z własnym profilem. W efekcie powstanie zintegrowana struktura, w której UBN będzie centralnym węzłem integrującym wiedzę, kształcenie i badania, a także kluczowym partnerem krajowych i zagranicznych instytucji w budowaniu odporności i potencjału obronnego państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zakłada przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej w Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego, który stanie się nowoczesnym ośrodkiem akademickim o kluczowym znaczeniu dla polskiego systemu obronności i bezpieczeństwa narodowego. Nowy uniwersytet będzie prowadził zaawansowaną działalność dydaktyczną oraz badawczą, stając się wiodącym ośrodkiem w dziedzinie strategii bezpieczeństwa i obronnych, innowacji technologicznych i interdyscyplinarnych badań nad bezpieczeństwem. Instytucja ta będzie kształcić zarówno oficerów, jak i specjalistów cywilnych, oferując programy na najwyższym poziomie, również we współpracy z zagranicznymi uniwersytetami obrony.

W ramach tej misji Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego zakłada się istotne poszerzenie oferty kształcenia o programy dedykowane personelowi wojskowemu i cywilnemu z państw sojuszniczych, w szczególności z krajów członkowskich NATO oraz partnerów UE. UBN ma pełnić rolę międzynarodowego ośrodka kształcenia w obszarze bezpieczeństwa i obronności, obejmując swoim zakresem m.in. strategiczne przywództwo, planowanie operacyjne, zarządzanie kryzysowe, ochronę infrastruktury krytycznej oraz współpracę cywilno-wojskową. Oferta obejmie zarówno pełne programy studiów na wszystkich poziomach jak i specjalistyczne kursy krótkoterminowe dostosowane do potrzeb sił zbrojnych i administracji państw partnerskich.

Wśród planowanych kierunków kluczowe miejsce zajmą Podyplomowe Studia Polityki Obronnej, przygotowujące oficerów do objęcia stanowisk szeregowanych do stopnia generała brygady i urzędników, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia w zakresie strategii, przywództwa i zarządzania zasobami w warunkach kryzysowych. Uzupełnieniem będzie program MBA dla generałów oraz cywilów na wysokich stanowiskach w administracji publicznej i sektorze bezpieczeństwa, którego celem będzie rozwój kompetencji menedżerskich, strategicznych i negocjacyjnych w środowisku wielodomenowym. Szczególny nacisk zostanie położony na rozwój przywództwa rozumianego nie tylko jako zdolność dowodzenia, lecz jako kluczowy czynnik powodzenia każdej zmiany strategicznej w obronności i bezpieczeństwie. To liderzy, wyposażeni w wiedzę, umiejętności i zdolność integrowania działań różnych podmiotów, będą stanowić fundament skutecznej adaptacji państw i sojuszy do nowych zagrożeń.

UBN będzie także organizował studia i kursy dla partnerów zagranicznych w ramach istniejących mechanizmów NATO (m.in. Defence Education Enhancement Programme – DEEP), Unii Europejskiej oraz dwustronnych umów rządowych. Oferta będzie obejmować również szkolenia ad hoc, odpowiadające na bieżące wyzwania i potrzeby bezpieczeństwa, w tym te wynikające z doświadczeń ostatnich lat, zwłaszcza wojny Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie, która uwidoczniła znaczenie integracji działań wojskowych i cywilnych oraz konieczność przygotowania kadr do działania w warunkach długotrwałego, wielowymiarowego konfliktu.

Opisane powyżej kierunki rozwoju i zakres kształcenia będą znakomitym dopełnieniem priorytetów określonych w przyjętej 25 lipca 2025 r. Strategii Bezpieczeństwa Narodowego RP, która jako jeden z kluczowych celów wskazuje m.in. zwiększanie zdolności Polski do wpływania na kształt systemu międzynarodowego, w tym kształtowanie polityki NATO i UE w sposób zgodny z interesami bezpieczeństwa narodowego. UBN, poprzez rozwój kadr zdolnych do działania na forum międzynarodowym, wzmocni realną pozycję Polski w strukturach sojuszniczych oraz zapewni narzędzia intelektualne i eksperckie do skutecznego oddziaływania na kierunki strategicznych decyzji w NATO i UE.

Warunki rekrutacji oraz zasady finansowania kształcenia personelu wojskowego i cywilnego z państw sojuszniczych będą oparte na dwóch uzupełniających się modelach.

Pierwszy model – zasada wzajemności – zakłada wymianę uczestników programów szkoleniowych w ramach istniejących porozumień dwustronnych i wielostronnych (m.in. w formatach NATO, UE oraz w oparciu o umowy międzyrządowe). W tym przypadku koszty kształcenia pokrywane będą przez stronę delegującą (np. w formie opłacenia zakwaterowania i wyżywienia), przy jednoczesnym wzajemnym zapewnieniu miejsc dla polskich uczestników w analogicznych programach realizowanych przez uczelnie lub ośrodki partnerskie za granicą.

Drugi model – zasada komercji – dotyczyć będzie uczestników spoza obowiązujących porozumień lub programów finansowanych przez NATO/UE. W tym przypadku kształcenie będzie realizowane odpłatnie, na zasadach pełnego pokrycia kosztów przez uczestnika lub jego instytucję macierzystą. Wysokość opłat ustalana będzie w oparciu

o rzeczywiste koszty realizacji programu, z uwzględnieniem rodzaju studiów/kursu, długości trwania oraz zakresu wsparcia logistycznego.

Rekrutacja do programów międzynarodowych prowadzonych przez UBN będzie odbywać się na podstawie formalnych zgłoszeń instytucji delegujących (ministerstw obrony, resortów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, instytucji rządowych i organizacji międzynarodowych) lub indywidualnych aplikacji kandydatów spełniających wymagania programowe. Warunkiem przyjęcia będzie posiadanie kwalifikacji zawodowych i językowych adekwatnych do profilu szkolenia, potwierdzonych przez instytucję macierzystą lub w procesie weryfikacji prowadzonej przez UBN.

Tak skonstruowany system rekrutacji i finansowania zapewni równowagę między utrzymaniem wysokiej jakości kształcenia, realizacją zobowiązań sojuszniczych a możliwością pozyskiwania dodatkowych środków na rozwój potencjału dydaktycznego i badawczego Uniwersytetu.

Utworzenie Uniwersytetu umożliwi realizację zaawansowanych projektów badawczych oraz kształcenie przyszłych liderów, którzy będą odpowiednio przygotowani do efektywnego reagowania na współczesne zagrożenia, zarówno militarne, jak i niemilitarne, w kontekście krajowym i międzynarodowym. Uniwersytet będzie promował kompleksowe podejście do zarządzania bezpieczeństwem, obejmując zarówno aspekty wojskowe, jak i cywilne. W ten sposób zapewni nie tylko wsparcie dla Sił Zbrojnych RP, ale także dla administracji publicznej oraz szeroko rozumianego otoczenia społeczno-gospodarczego. Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego, dzięki międzynarodowej współpracy, stanie się instytucją o globalnej renomie, kształcącą liderów w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa i obronności państwa.

Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego stanie się centralnym elementem holistycznego podejścia do kształcenia i szkolenia kadr wojskowych oraz cywilnych, które będą pełnić kluczowe role zarówno w siłach zbrojnych, jak i administracji publicznej. Uczelnia będzie przygotowywać specjalistów realizujących zadania na rzecz bezpieczeństwa i obronności, zapewniając kompleksowe wykształcenie, które obejmie zarówno aspekty wojskowe, jak i zarządzanie w sytuacjach kryzysowych oraz współpracę z międzynarodowymi instytucjami. Ambicją Uniwersytetu będzie wsparcie SZ RP w przejściu roli lidera w Europie w dziedzinie kształtowania i rozwoju systemu bezpieczeństwa i obrony.

Utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego zostało zaprojektowane z poszanowaniem zasady ciągłości działalności dydaktycznej i kadrowej, przy jednoczesnym otwarciu nowych możliwości rozwoju zawodowego, naukowego i edukacyjnego dla całej społeczności akademickiej. Projekt ustawy jednoznacznie gwarantuje, że wszyscy studenci, doktoranci, nauczyciele akademicki, pracownicy administracyjni i żołnierze zawodowi zachowują swoje statusy i kontynuują naukę lub pracę w ramach nowej struktury Uniwersytetu. Nie przewiduje się przerwania czy zakłócenia toczących się procesów dydaktycznych ani konieczności ponownego podejmowania studiów lub aplikowania do pracy.

Dla studentów pozytywnym skutkiem będzie podniesienie prestiżu dyplomu – ukończenie studiów w uczelni o statusie uniwersytetu, zamiast akademii, ma realne przełożenie na pozycję absolwenta na rynku pracy. UBN jako uniwersytet prowadzący działalność w co najmniej sześciu dyscyplinach i trzech dziedzinach nauki będzie oferował szersze spektrum kierunków i specjalności, także o profilu interdyscyplinarnym, odpowiadających współczesnym potrzebom bezpieczeństwa państwa. Nowe dyscypliny (np. inżynieria bezpieczeństwa, inżynieria lądowa i transport) stworzą przestrzeń do tworzenia nowoczesnych kierunków, w których studenci uzyskają kompetencje łączące aspekty społeczne, technologiczne i militarne. Studenci zyskają także dostęp do lepiej wyposażonej infrastruktury, nowoczesnych laboratoriów i wzbogaconej oferty dydaktycznej, również w językach obcych i w formule międzynarodowej.

Dla nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-dydaktycznych przekształcenie oznacza dostęp do nowych możliwości awansu i rozwoju kariery naukowej. Rozszerzenie działalności uczelni na nowe dyscypliny naukowe otwiera przed kadrą szanse na realizację projektów badawczo-rozwojowych w szerszym zakresie oraz udział

w interdyscyplinarnych zespołach badawczych. Status uniwersytetu zwiększa również potencjał pozyskiwania grantów krajowych i międzynarodowych. Planowane zatrudnienie dodatkowych 60 pracowników akademickich i technicznych w najbliższych latach umożliwi wzmocnienie zespołów naukowych i dydaktycznych, a nowa infrastruktura (np. wydział inżynierii systemów bezpieczeństwa) zapewni odpowiednie zaplecze do pracy badawczej.

Dla pracowników administracyjnych przekształcenie nie wiąże się z utratą zatrudnienia. Zakres obowiązków może zostać dostosowany do nowej struktury organizacyjnej. Zmiana przełoży się na stabilność zatrudnienia. Obciążenia administracyjne wynikające z przekształcenia ograniczą się do dostosowania dokumentacji, procedur i struktur organizacyjnych, mieszcząc się w standardowych ramach zarządzania uczelnią publiczną.

Reasumując, utworzenie UBN nie powoduje negatywnych skutków dla obecnych członków wspólnoty akademickiej, a jednocześnie tworzy warunki do znaczącego rozwoju edukacyjnego, naukowego i organizacyjnego uczelni.

Zgodnie z art. 6 projektu ustawy, Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego zobowiązany jest do spełnienia wymogów formalnych określonych w art. 16 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, czyli uzyskania kategorii naukowej A+, A lub B+ w co najmniej sześciu dyscyplinach naukowych w trzech dziedzinach, w terminie do zakończenia drugiej ewaluacji jakości działalności naukowej po utworzeniu UBN. Termin ten został przyjęty w sposób racjonalny i proporcjonalny, odpowiadając realnym potrzebom instytucjonalnym, kadrowym i organizacyjnym związanym z przejściem uczelni w nowy status uniwersytecki.

Po pierwsze, okres ten pokrywa się z rytmem krajowego systemu oceny jakości nauki, w którym ewaluacje przeprowadzane są co cztery lata. UBN zostaje powołany 1 stycznia 2026 r., a zakończenie drugiej pełnej ewaluacji po tej dacie przypada na rok 2033 lub 2034 (dla okresu 2030–2033). Oznacza to, że uczelnia otrzymuje realistyczny, ośmioletni horyzont czasowy na zbudowanie potencjału naukowego w nowych dyscyplinach, w tym: zatrudnienie kadry, rozwój zespołów badawczych, zgromadzenie dorobku naukowego i realizację projektów B+R.

Po drugie, jest to minimalny czas niezbędny do osiągnięcia ustawowego poziomu jakości nauki w wymaganych dyscyplinach. Aby uzyskać kategorię B+, nie wystarczy prowadzić działalność badawczą, konieczne jest przedstawienie mierzalnych efektów, takich jak publikacje w renomowanych czasopismach, pozyskane granty, patenty, komercjalizacja badań, a także rozwój współpracy międzynarodowej i wdrożeń. Proces ten, szczególnie w nowych dyscyplinach, takich jak inżynieria bezpieczeństwa oraz inżynieria lądowa, geodezja i transport, wymaga odpowiedniego przygotowania merytorycznego, inwestycji infrastrukturalnych i kadrowych, co bez odpowiedniego horyzontu czasowego byłoby działaniem pozornym i groziłoby obniżeniem jakości.

Po trzecie, dłuższy termin jest uzasadniony troską o stabilność i bezpieczeństwo prawne funkcjonowania uczelni. Dzięki ustawowemu odroczeniu oceny wymogów formalnych, UBN może rozpocząć działalność jako uniwersytet, wykorzystując ten czas na stopniowe dostosowanie struktur wewnętrznych do docelowego modelu wielodyscyplinarnego. Gdyby wymagania musiały zostać spełnione od razu, uniemożliwiłoby to transformację i zablokowało ścieżkę rozwoju. Ponadto, projekt ustawy przewiduje mechanizm warunkowy: jeśli UBN nie osiągnie wymaganych kategorii do końca drugiej ewaluacji, utraci prawo do używania nazwy „uniwersytet”, co wprowadza realną sankcję i mobilizuje do skutecznego działania.

Reasumując, przyjęty termin do zakończenia drugiej ewaluacji (ok. 2033/2034) zapewnia optymalną równowagę między wymogami ustawy a potrzebą zapewnienia jakościowej i bezpiecznej transformacji. Pozwala UBN zrealizować ambitny plan rozwoju naukowego, nie narażając uczelni na destabilizację ani degradację statusu. To rozwiązanie zgodne z najlepszymi praktykami zarządzania reformami w szkolnictwie wyższym.

Praktyka ta znajduje potwierdzenie w innych procesach przekształceń w polskim szkolnictwie wyższym. Przykładowo, Uniwersytet Kaliski im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, utworzony w 2023 r. na takich samych zasadach prawnych jak planowany UBN, również otrzymał analogiczny, wydłużony horyzont czasowy na spełnienie wymogów art. 16 ust. 3 ustawy, wraz z przewidzianym mechanizmem utraty prawa do nazwy „uniwersytet” w razie niespełnienia kryteriów. Rozwiązanie to umożliwiło tej uczelni stopniowe budowanie potencjału badawczego i kształtowanie nowej struktury organizacyjnej bez ryzyka destabilizacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Stany Zjednoczone kształcą najwyższe kadry oficerskie w swojej najwyższej rangi uczelni wojskowej, jaką jest Uniwersytet Obrony Narodowej w Waszyngtonie (ang. National Defence University, NDU). NDU kształci oficerów oraz innych liderów ds. bezpieczeństwa narodowego w zakresie krytycznego myślenia i kreatywnego stosowania siły militarnej. NDU zostało założone w 1976 r. w celu skonsolidowania zasobów intelektualnych i zapewnienia wspólnej edukacji wyższej na potrzeby obronne państwa.

System kształcenia kadr oficerskich w Niemczech bazuje na dwóch uniwersytetach. Uniwersytet im. Helmuta Schmidta w Hamburgu jest razem z Uniwersytetem Bundeswehry w Monachium jednym z dwóch funkcjonujących obecnie w Niemczech uniwersytetów Bundeswehry. Ich celem jest kształcenie kadr oficerskich oraz pracowników cywilnych. Początkowo od 1973 roku obie uczelnie funkcjonowały jako szkoły wyższe, natomiast już w 1985 roku rozpoczął funkcjonowanie Uniwersytet Bundeswehry w Hamburgu, który zmienił nazwę w 2003 na Uniwersytet im. Helmuta Schmidta w Hamburgu. Podobnie w 1985 roku nastąpiło przemianowanie Wyższej Szkoły Bundeswehry w Monachium na Uniwersytet Bundeswehry w Monachium.

Dodatkowo funkcjonuje Akademia Dowodzenia Bundeswehry (niem. Führungsakademie der Bundeswehr, FüAkBw), która kształci najwyższe kadry oficerskie na stanowiska dowódcze i sztabowe na potrzeby struktur narodowych i międzynarodowych.

Najwyższej rangi francuską uczelnią wojskową jest utworzona 26 października 2023 roku na bazie istniejącej od XVIII wieku Szkoły wojskowej (fr. École militaire) Akademia Obrony Szkoły Wojskowej (fr. ACADEMIE DE DEFENCE DE L'ECOLE MILITAIRE, ACADEM). Zrzesza ona krajowe instytuty, ośrodki naukowo-badawcze i wszystkie wyższe organizacje szkolnictwa wojskowego, czyli około dwudziestu instytucji edukacyjnych, dydaktycznych, doktrynalnych i badawczych w zakresie strategii, bezpieczeństwa narodowego i geopolityki. Całość stanowi ośrodek niemający odpowiednika w Europie pod względem studiów obronnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Obrony Narodowej	1		Wykonywanie nadzoru nad publiczną uczelnią wojskową zgodnie z PSWiN i przepisami resortowymi, w tym m.in.: zatwierdzanie/uzgadnianie podstawowych aktów (statut, regulamin studiów), koordynacja i kontrola legalności oraz gospodarności, okresowe kontrole resortowe, uzgadnianie planów i limitów kształcenia na potrzeby SZ RP, odbiór sprawozdań i monitorowanie realizacji misji UBN.
Akademia Sztuki Wojennej	1		Z przekształceniem ASzWoj

			w UBN będzie wiązało się: – zmiana wewnętrznych aktów regulujących funkcjonowanie uczelni, w tym statutu zatwierdzanego decyzją Ministra Obrony Narodowej; – konieczność realizacji obowiązków o charakterze organizacyjnym; – w szczególności: wymiana pieczęci, tablic, szyldów, sztandaru, logo, materiałów promocyjnych.
Studenci Akademii Sztuki Wojennej.	ok. 2500	MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	Z przekształceniem ASzWoj w UBN będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych ze studiami w Akademii Sztuki Wojennej. Studenci Akademii staną się studentami Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego i będą kontynuować kształcenie zgodnie z ustalonymi programami studiów.
Pracownicy Akademii Sztuki Wojennej.	667	MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on MON – SEW on-line informatyczny system ewidencji wojskowej ASzWoj – System informatyczny uczelni	Z przekształceniem ASzWoj w UBN będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z zatrudnieniem w uczelni. Pracownicy Akademii staną się

		rejestrujący podpisane umowy o pracę	pracownikami Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.
Żołnierze Akademii Sztuki Wojennej	183	MON – SEW on-line informatyczny system ewidencji wojskowej	Z przekształceniem ASzWoj w UBN będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z pełnieniem służby. Żołnierze zawodowi Akademii Sztuki Wojennej będą pełnić służbę w Uniwersytecie Bezpieczeństwa Narodowego.
Uczestnicy/słuchacze studiów podyplomowych i kursów kwalifikacyjnych Akademii Sztuki Wojennej (cywilni, wojskowi)	ok. 340	ASzWoj – System informatyczny obsługi procesu dydaktycznego Uczelnia 10	Z przekształceniem ASzWoj w UBN będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z odbywaniem studiów podyplomowych i kursów kwalifikacyjnych. Uczestnicy/słuchacze studiów podyplomowych i kursów będą odbywać studia podyplomowe i kursy w Uniwersytecie Bezpieczeństwa Narodowego.
Uczestnicy/słuchacze kursów doskonalących Akademii Sztuki Wojennej (żołnierze)	ok. 4000	Plan doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych SZ RP na 2025 r., Plan kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych, Plan przeszkolenia kadr rezerwy.	Uczestnicy/słuchacze kursów doskonalących będą odbywać kursy w Uniwersytecie Bezpieczeństwa Narodowego.
Doktoranci Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuki Wojennej	43	MEiN – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	Z przekształceniem ASzWoj w UBN będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych

			z kształceniem w Szkole Doktorskiej. Doktoranci będą kształcić się w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach opiniowania projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Rada Doskonałości Naukowej;
- 2) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 3) Komitet Polityki Naukowej;
- 4) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
- 5) Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Polska Komisja Akredytacyjna;
- 2) Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 3) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 4) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem		23,742	13,258	33,149	96,454	91,695	165,760	78,166	35,059	34,634	35,292	35,937	643,145
budżet państwa		18,120	9,858	29,739	93,054	86,049	160,271	72,243	31,669	31,244	31,902	32,557	596,705
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		5,622	3,400	3,410	3,400	5,646	5,489	5,923	3,390	3,390	3,390	3,380	46,440
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Skutki finansowe związane z wejściem w życie ustawy zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków obronnych, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o												

	obronie Ojczyzny, bez konieczności występowania o dodatkowe środki (subwencja i dotacje celowe) oraz częściowo w ramach środków własnych Uczelni.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Za podstawę obliczenia skutków wydatków osobowych w okresie 10 lat przyjęto „Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja maj 2025 r. zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. 2023 poz. 1270, z późn. zm.). Do wyliczenia udziału środków własnych Uczelni w wydatkach osobowych w roku „0 przyjęto 60% średniej wysokości wyniku finansowego Uczelni z ostatnich 3 lat, w tym: w 2023 r. – 6 302 704,44 zł; w 2022 r. – 4 532 389,19 zł; w 2021 r. – 5 504 534,04 zł, co stanowi 3 267 925,53 zł. Łączne koszty rozbudowy potencjału uczelni w zakresie rzeczowym i osobowym w perspektywie do 2035 r. szacowane są na kwotę około 643,145 mln zł. W ramach tej wielkości niezbędne nakłady wynikające wprost z utworzenia uniwersytetu według szacunków powinny zamknąć się kwotą rzędu 99,053 mln zł. Koszty te wynikają z potrzeby utworzenia nowego wydziału, w tym koszty osobowe - 75,589 mln zł, pozostałe koszty związane z utrzymaniem infrastruktury Uniwersytetu 22,594 mln. zł a także jednorazowe koszty związane ze zmianą nazwy uczelni - 0,870 mln zł. Planuje się, że na realizację tych przedsięwzięć ze środków własnych przyszły uniwersytet wyasygnuje około 37,2 mln zł, co stanowi prawie 37,56 % potrzeb finansowych w tym zakresie. Do wysokości wynagrodzeń przyjętych do obliczeń skutków finansowych nowych etatów, przyjęto strukturę organizacyjną nowo tworzonego Wydziału Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa, składającego się z: a) Instytutu Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa, gdzie planuje się utworzenie: 2 etatów profesorów, 5 etatów profesorów uczelni, 10 etatów adiunktów i 3 etatów asystentów; b) Instytutu Inżynierii Lądowej, Geodezji i Transportu, gdzie planuje się utworzenie: 2 etatów profesorów, 5 etatów profesorów uczelni, 10 etatów adiunktów i 3 etatów asystentów; c) Administracji, gdzie planuje się utworzenie: 1 etatu starszego specjalisty (koordynatora), 2 etaty specjalistów, 2 etaty starszego referenta i 2 etaty referenta. Wynagrodzenie w skali roku (w tym wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatki do wynagrodzenia – premia regulaminowa i dodatek za wysługę lat) przyjęto w kwocie 5.194.920,00 zł, nagrodę roczną – w kwocie 441.568,20 zł oraz koszty pracodawcy – w kwocie 1.107.006,28 zł. Łącznie roczne koszty zatrudnienia w nowym wydziale wyliczono na kwotę 6.743.494,48 zł. Koszty związane z przekształceniem wyliczono na kwotę łączną w wysokości 871.500,00 zł, w skład których wchodzi: a) administracyjne – 187.500,00 zł, b) promocyjne – 186.000,00 zł, c) ustanowienie nowego sztandaru – 20.000,00 zł, d) zmiany nazwy wraz z logotypem na budynkach – 51.000,00 zł, e) zmiany wystroju Sali Tradycji – 20.000,00 zł, f) wykonania tablic informacyjnych wraz z dostawą i montażem – 80.000,00zł, g) wymiany legitymacji – 71.000,00 zł, h) wymiany blankietów dyplomów wraz z ich oprawą – 21.000,00 zł, i) metaloplastyka – ryngrafy, medale, coiny, odznaki, litery związane z nazwą uczelni, odlewy – 175.000,00 zł, j) pieczęcie urzędowe, kancelaryjne, biblioteczne, adresowe, imienne – 60.000,00 zł. Natomiast łączne koszty związane z utrzymaniem nowo tworzonej infrastruktury Uniwersytetu w ciągu 10 lat od jego utworzenia wykazano w kwocie 22.594.000,00 zł, w skład których wchodzi:

- a) utrzymanie personelu zabezpieczającego funkcjonowanie nowopowstających budynków na kwotę 12.810.000,00 zł,
- b) media na kwotę 9.784.000,00 zł.

Przyjęcie założenia o udziale środków własnych Uczelni w wydatkach osobowych na poziomie 60 % średniej wysokości wyniku finansowego z 3 lat wynika z faktu, że Uczelnia deklaruje podjęcie znaczącego wysiłku w zakresie finansowania kosztów utworzenia Uniwersytetu, również ze środków własnych, a nie wyłącznie ze środków resortu obrony narodowej. Zysk uczelni publicznych jest kategorią mierzalną i dlatego środki własne uczelni planowane do wydzielenia na przekształcenie, odniesiono do tej kategorii. Zgodnie z zapisami Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zysk przeznacza się na fundusz zasadniczy, z którego można finansować potrzeby uczelni. Planuje się, że 60 % wyniku finansowego przeznaczone zostanie na zatrudnienie niezbędnego personelu, bowiem w kontekście tworzenia Uniwersytetu, konieczność sfinansowania potrzeb kadrowych ma pierwszoplanowe znaczenie.

Na wydatki uczelni związane z jej przekształceniem składają się: ustanowienie nowego sztandaru, wymagające powołania społecznego komitetu ufundowania sztandaru, zmiana nazwy Uczelni wraz z logotypem, materiały promocyjne, zmiana wystroju Sali Tradycji, metaloplastyka, pieczęci urzędowe, pakiety pieczęci kancelaryjnych i bibliotecznych, pieczęci adresowe/firmujące, pieczęci imienne, logo na ścianach, informatory, foldery, oklejenie punktu rekrutacyjnego, wykonanie liter do nazwy Uczelni oraz herbu z brązu, wykonanie tablic informacyjnych wraz z dostawą i montażem, opłaty administracyjne, wymiana legitymacji, oprawa dyplomów, blankiety dyplomów.

Koszty osobowe związane z utworzeniem Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego należy interpretować nie jako efekt prostego zwiększenia liczby etatów, lecz jako strategiczną inwestycję w nabycie nowych zdolności naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, niezbędnych do realizacji misji nowej uczelni. Struktura planowanych stanowisk została zaprojektowana tak, aby umożliwić prowadzenie badań i kształcenia w rozszerzonym zakresie dyscyplin, obejmującym zarówno inżynierię bezpieczeństwa, inżynierię lądową, geodezję i transport, jak i interdyscyplinarne obszary łączące nauki wojskowe, społeczne i techniczne. Nowo pozyskana kadra, w tym profesorowie, adiunkci, asystenci oraz personel techniczny i administracyjny, pozwoli na wdrażanie innowacyjnych programów kształcenia, rozwój zaawansowanych projektów badawczo-rozwojowych, pozyskiwanie grantów krajowych i międzynarodowych oraz budowanie sieci współpracy z ośrodkami zagranicznymi. Kluczowym elementem tego procesu będzie integracja wymiaru cywilnego i wojskowego w obszarze bezpieczeństwa, co umożliwi wypracowanie wspólnych standardów reagowania na zagrożenia i optymalizację wykorzystania zasobów państwa. W efekcie, zwiększenie potencjału kadrowego UBN będzie służyć bezpośrednio wzmocnieniu odporności państwa na wyzwania i kryzysy wielodomenowe, stanowiąc fundament dla długofalowej przewagi kompetencyjnej Polski w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego i obronności.

Akademia Sztuki Wojennej dysponuje rozbudowaną i nowoczesną bazą dydaktyczno-logistyczną, zlokalizowaną na terenie 65 hektarów, w znacznej części o charakterze parkowo-leśnym. Zasadniczy trzon stanowi kompleks siedmiu budynków dydaktycznych o łącznej powierzchni 41 854 m², zapewniających 6 379 miejsc szkoleniowych. Sale wykładowe, laboratoria i aule wyposażone są w nowoczesny sprzęt audiowizualny oraz pomoce dydaktyczne, spełniające najwyższe standardy kształcenia. Baza obejmuje pięć budynków dydaktycznych, 109 aul i sal wykładowych, 24 laboratoria i sale IT oraz dwa obiekty sportowe.

Zaplecze konferencyjne tworzą trzy w pełni wyposażone obiekty: Klub Akademii na 420 miejsc, Biblioteka Główna z salą konferencyjną na 160 miejsc oraz Centrum Konferencyjne na 300 miejsc. Baza zakwaterowania obejmuje internaty dla 849

		dostępności kształcenia w dziedzinie strategii bezpieczeństwa i obronności. Po pierwsze, nowy status uczelni umożliwi uruchomienie innowacyjnych, interdyscyplinarnych programów kształcenia, łączących wiedzę z zakresu nauk wojskowych, społecznych oraz inżynierijno-technicznych. Oferta obejmie studia I i II stopnia, studia doktoranckie, studia podyplomowe oraz kursy specjalistyczne, w tym prowadzone w językach obcych i realizowane we współpracy z renomowanymi uniwersytetami obrony państw NATO i UE. Zwiększy to dostęp obywateli do nowoczesnej edukacji w takich obszarach, jak strategiczne przywództwo, planowanie operacyjne, zarządzanie kryzysowe czy ochrona infrastruktury krytycznej. Po drugie, proponowane rozwiązanie wprowadzi istotne zmiany jakościowe w dostępności kształcenia. Oferta UBN będzie kierowana zarówno do kandydatów planujących w dalszej perspektywie służbę wojskową, jak i osób cywilnych zainteresowanych karierą w instytucjach bezpieczeństwa, administracji publicznej, sektorze obronnym czy przedsiębiorstwach strategicznych. Dzięki rozwojowi programów międzynarodowych, polscy obywatele zyskają możliwość studiowania uwzględniając standardy edukacyjne stosowane w najlepszych ośrodkach akademickich państw sojuszników. Po trzecie, przekształcenie uczelni będzie miało pozytywny wpływ na rozwój świadomości społecznej w zakresie bezpieczeństwa i obronności. UBN stanie się ośrodkiem kształtującym kompetencje strategiczne oraz postawy proobronne wśród obywateli, promując kulturę bezpieczeństwa opartą na wiedzy, współpracy i odporności na zagrożenia. Wreszcie, wyższy prestiż dyplomu uzyskanego w uczelni o statusie uniwersytetu oraz rozszerzenie międzynarodowej współpracy naukowej i dydaktycznej zwiększy konkurencyjność absolwentów na krajowym i globalnym rynku pracy, wspierając rozwój kapitału ludzkiego w sektorach kluczowych dla bezpieczeństwa państwa. W efekcie proponowana regulacja będzie miała długofalowy, pozytywny wpływ na możliwości edukacyjne i zawodowe polskich obywateli, a także na ich przygotowanie do działania w środowisku współczesnych zagrożeń.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy.		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, szczególnie w sektorze akademickim, administracyjnym oraz technicznym. Planowane w kolejnych latach zatrudnienie około 60 nowych pracowników przyczyni się do zwiększenia liczby miejsc pracy zarówno dla wykwalifikowanych nauczycieli akademickich, jak i pracowników administracyjnych. W związku z planowaną budową nowoczesnej siedziby wydziału, konieczne będzie także zatrudnienie pracowników technicznych, odpowiedzialnych za obsługę laboratoriów oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania infrastruktury wydziałowej. Nowoczesne laboratoria i pomieszczenia dydaktyczne będą wymagały odpowiedniego zarządzania technicznego, co może skutkować stworzeniem dodatkowych stanowisk związanych z utrzymaniem infrastruktury oraz wsparciem technologicznym.

Planowana budowa nowej siedziby Wydziału Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa stworzy znaczące zapotrzebowanie na usługi budowlane i dostawcze w regionie. Lokalne firmy budowlane będą miały możliwość realizacji kontraktów związanych z budową obiektów dydaktycznych, laboratoriów, gabinetów, a także infrastruktury technicznej.

Stała działalność dydaktyczna i badawcza Uniwersytetu będzie generować długoterminowe korzyści dla lokalnych przedsiębiorstw. Uczelnia stanie się stabilnym źródłem zatrudnienia oraz stałym punktem kontaktu dla firm świadczących usługi na potrzeby instytucji akademickich, w tym dostarczających sprzęt biurowy, książki, materiały dydaktyczne czy sprzęt badawczy.

Podsumowując, rozbudowa i rozwój Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego będą miały znaczący, pozytywny wpływ na firmy, zarówno w sektorze budowlanym i dostawczym, jak i w usługach codziennych, przyczyniając się do wzrostu lokalnej gospodarki w krótkim i długim terminie.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☒ mienie państwowe ☒ inne: resort obrony narodowej	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Proces budowy i modernizacji obiektów może wiązać się z zanieczyszczeniem powietrza, hałasem oraz zwiększoną emisją pyłów. Odpowiednie zarządzanie odpadami budowlanymi, stosowanie nowoczesnych technologii budowlanych i monitorowanie poziomu emisji zapewni minimalizację negatywnego wpływu na środowisko. Utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego przyciągnie nowych pracowników oraz studentów i słuchaczy. Uczelnia będzie musiała zapewnić nowoczesne rozwiązania informatyczne, takie jak systemy zarządzania zasobami edukacyjnymi, dostęp do zdalnych laboratoriów, platformy współpracy naukowej oraz zaawansowane systemy bezpieczeństwa cyfrowego. Nowe technologie zostaną wdrożone również w administracji Uniwersytetu, co usprawni obsługę studentów, pracowników oraz procesy zarządzania finansami, rekrutacją i dokumentacją. Jako instytucja wojskowa, Uniwersytet będzie zobowiązany do	

	wprowadzenia najwyższych standardów cyberbezpieczeństwa, chroniących zarówno dane uczelni, jak i współpracujących instytucji. Inwestycje w nową infrastrukturę oraz jej modernizacja zwiększą wartość mienia państwowego i poprawią efektywność jego wykorzystania. Nowe miejsca pracy zarówno w sektorze akademickim, administracyjnym, jak i technicznym przyczynią się do rozwoju lokalnej gospodarki. Ponadto napływ studentów i kadry naukowej zwiększy popyt na usługi i towary lokalnych przedsiębiorstw.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, iż ustawa wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, a proponowany termin utworzenia Uniwersytetu został określony na dzień 1 stycznia 2026 roku.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej w Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego realizowane poprzez przyjęcie stosownej ustawy pozwoli na przywrócenie rozpoznawalności uczelni w środowisku naukowym zarówno narodowym jak i międzynarodowym i odwrócenie niekorzystnej dla uczelni decyzji o zmianie nazwy Akademii Obrony Narodowej na Akademię Sztuki Wojennej. Miernikiem osiągnięcia efektu przyjęcia ustawy będzie uzyskanie oczekiwanej (B+) kategorii naukowej przez wszystkie dyscypliny naukowe. Weryfikacja osiągnięcia zakładanych efektów możliwa będzie po zakończeniu trzeciej od momentu utworzenia UBN ewaluacji jakości działalności naukowej i polegać będzie na porównaniu zakładanych efektów (uzyskanie kategorii naukowych co najmniej B+ we wszystkich sześciu dyscyplinach naukowych – aktualnych i nowych) z efektami osiągniętymi w ramach ewaluacji dyscyplin naukowych. Przedmiotowa ewaluacja jakości kształcenia odbędzie się w roku 2034 (wyniki ewaluacji 2030-2033). Korzyści z utworzenia UBN wynikać będą z rozwoju potencjału naukowego uczelni objawiającego się przyrostem liczby pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych i prowadzenia badań naukowych w sześciu dyscyplinach naukowych w trzech dziedzinach nauki. Przedmiotowe działania weryfikowane będą w trakcie każdej z dwóch poprzedzających ocenę końcową ewaluacji jakości działalności naukowej UBN – w roku 2026 (ewaluacja za lata 2022-2025), 2030 (ewaluacja za lata 2026-2029), poprzez ocenę dorobku naukowego ewaluowanych pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych oraz uzyskanej przez dyscyplinę oceny. W związku z powyższym, utworzone zostaną dwie nowe dyscypliny naukowe: <i>inżynieria bezpieczeństwa</i> oraz <i>inżynieria lądowa, geodezja i transport</i>, a także proponuje się wyodrębnić z dyscypliny nauk o bezpieczeństwie nowej dyscypliny: nauki o <i>obronności</i>. Takie działanie miałoby na celu precyzyjne zdefiniowanie i ustrukturyzowanie badań oraz kształcenia w obszarze, który koncentruje się na specyficznych zagadnieniach związanych z obronnością, w tym strategią militarną, zarządzaniem siłami zbrojnymi, technologiami wojskowymi, a także operacjami wojskowymi w kontekście narodowego i międzynarodowego bezpieczeństwa. Wydzielenie tej dyscypliny pozwoli na nowe podejście badawcze, uwzględniające specyfikę wyzwań związanych z obroną narodową oraz na pogłębienie interdyscyplinarnych badań wspierających rozwój nowoczesnych koncepcji obronnych. To z kolei umożliwi lepsze przygotowanie kadr do realizacji misji związanych z obronnością państwa oraz wzmocni potencjał naukowy instytucji zajmujących się obronnością. Decyzja o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego jest bezpośrednim efektem wieloletnich badań, analiz i konsultacji przeprowadzonych w obszarach, które obecnie proponuje się ująć w ewaluacji projektu. Już na etapie prac koncepcyjnych dokonano szczegółowej oceny stopnia zaspokojenia potrzeb Sił Zbrojnych RP w zakresie wzrastającego zapotrzebowania na oficerów i wysoko wykwalifikowanych specjalistów ds. bezpieczeństwa i obronności. Analiza ta uwzględniała zarówno wymiar kadrowy, jak i jakościowy, obejmując m.in. nowe wymagania wynikające z modernizacji technicznej wojska, zmieniającej się doktryny obronnej oraz doświadczeń z konfliktów zbrojnych, w tym wojny rosyjsko-ukraińskiej. Zakłada się, że w związku ze zwiększaniem liczebności Sił Zbrojnych RP w kolejnych latach znacznie wzrośnie liczba kształconych oficerów na wyżej wymienionych formach kwalifikacyjnych. Należy zaznaczyć, że liczba kandydatów na oficerów kształconych na studiach wyższych w akademiach wojskowych od roku akademickiego 2010/2011 wzrosła ośmiokrotnie – z 309 do 2483 osób. Zwiększona liczba absolwentów pozostałych uczelni wojskowych przełoży się na wzrost zapotrzebowania na kształcenie w UBN, zwłaszcza na poziomie zaawansowanych studiów strategicznych, operacyjnych, kursów dowódczych i sztabowych i szkoleń specjalistycznych.	

Warto w tym kontekście wspomnieć o degradacji jakości kształcenia wojskowego w ostatnich ośmiu latach oraz o negatywnych skutkach przeprowadzonych czystek kadrowych dla poziomu przygotowania oficerów Wojska Polskiego. Do szczególnie alarmujących przykładów należy kształcenie oficerów w ramach podyplomowych studiów polityki obronnej (PSPO), przygotowujących do objęcia stanowisk zaszeregowanych do stopnia generała brygady lub równorzędnego. W roku akademickim 2023/2024 aż 30% absolwentów PSPO nie posiadało żadnego przeszkolenia w Akademii Wojskowej od czasu ukończenia szkoły oficerskiej. W kolejnym roku akademickim 2024/2025 odsetek ten wzrósł do 76%, co oznacza drastyczny spadek jakości przygotowania kadry strategicznej. Odbudowa tego potencjału zajmie dekady, jednak utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego stworzy niezbędne warunki instytucjonalne, kadrowe i programowe, aby proces ten mógł przebiegać w sposób systemowy, skoordynowany i zgodny z najwyższymi standardami NATO.

Równolegle przeprowadzono pogłębione prace nad oceną potrzeb państwa w zakresie budowania odporności na zagrożenia wielowymiarowe, co wymaga integracji wymiaru wojskowego i cywilnego w procesie kształcenia. Wyniki tych badań jednoznacznie potwierdziły konieczność powołania ośrodka o profilu uniwersyteckim, który będzie w stanie łączyć kompetencje strategiczne, technologiczne i przywódcze w procesie kształcenia nowych kadr, zarówno wojskowych i cywilnych.

Istotnym elementem przeprowadzonych analiz była także ocena potencjału umiędzynarodowienia uczelni i jej roli w systemie sojuszniczym NATO i UE. Badano możliwości włączenia UBN w międzynarodowe programy kształcenia, projekty badawcze oraz wymiany kadry i studentów, a także jego potencjał jako ośrodka przyciągającego studentów i słuchaczy zagranicznych, w tym personel wojskowy i cywilny z państw sojuszniczych.

W efekcie, sam projekt ustawy o utworzeniu UBN jest już wynikiem rzetelnej ewaluacji stanu obecnego i potrzeb strategicznych państwa w wymienionych obszarach. Planowana, przyszła ewaluacja po utworzeniu UBN będzie zatem służyła nie identyfikacji podstawowych problemów, lecz weryfikacji, w jakim stopniu zrealizowano cele jasno zdefiniowane i uzasadnione w procesie przygotowawczym.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zakłada utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego, zwanego dalej „Uniwersytetem”, który powstanie w wyniku przekształcenia istniejącej Akademii Sztuki Wojennej, zwanej dalej „Akademią”. Proces ten zakłada transformację Akademii w uczelnię, która poprzez swoją działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą będzie wiodącym, również w wymiarze międzynarodowym, ośrodkiem rozwoju myśli strategicznej, innowacji technologicznych oraz interdyscyplinarnych badań nad bezpieczeństwem. Przekształcenie to umożliwi realizację zaawansowanych programów badawczych w obszarze obronności i bezpieczeństwa, inżynierii bezpieczeństwa oraz kształcenie wojskowe i cywilne na najwyższym poziomie we współpracy z uniwersytetami obrony państw sojuszników.

W obliczu współczesnych zagrożeń zarówno militarnych, jak i niemilitarnych istnieje pilna potrzeba utworzenia uczelni, która skupi się na zagadnieniach związanych z obronnością, odpornością państwa i społeczeństwa oraz inżynierii bezpieczeństwa. Współczesne środowisko bezpieczeństwa ulega dynamicznym zmianom, a wojna za naszą wschodnią granicą dowodzi, że nowe konflikty stają się coraz bardziej złożone i wielowymiarowe. Nowa uczelnia musi pełnić rolę wiodącego podmiotu koncepcyjnego, naukowego oraz dydaktycznego niezbędnego do przygotowania kadr na poszczególnych szczeblach zarządzania państwem oraz dowodzenia siłami zbrojnymi. Aktualna struktura Akademii Sztuki Wojennej, mimo że obecnie jest istotna dla systemu obronności Polski, nie w pełni odpowiada na współczesne wyzwania związane z koniecznością integracji wojskowych i cywilnych aspektów bezpieczeństwa, planowany wzrost liczebności armii, wdrażane nowe technologie w uzbrojeniu, a także na zapotrzebowanie na zaawansowane interdyscyplinarne badania naukowe oraz innowacje technologiczne.

Przekształcenie Akademii w Uniwersytet będzie kolejnym, naturalnym etapem w rozwoju Akademii, która od lat kształci oficerów i specjalistów na najwyższym poziomie, odgrywając kluczową rolę w polskim systemie bezpieczeństwa i obronnym. Uniwersytet, opierając się na solidnych fundamentach stworzonych przez Akademię, będzie kontynuował te działania, rozwijając je w znacznie szerszym obszarze badawczo-dydaktycznym. Uniwersytet wzmocni dorobek Akademii poszerzając ofertę edukacyjną i badawczą, dostosowaną do dynamicznie zmieniających się wyzwań współczesnego świata.

W kontekście wojny za naszą wschodnią granicą oraz dynamicznie rozwijających się Sił Zbrojnych RP Uniwersytet stanie się podstawowym filarem nowego systemu szkolnictwa wojskowego. Dzięki interdyscyplinarnemu podejściu Uniwersytet umożliwi integrację wiedzy wojskowej, nauk społecznych i inżynieryjno-technicznych, co pozwoli na kompleksowe

przygotowanie kadr do skutecznego reagowania na obecne i dające się przewidzieć zagrożenia. Uczelnia, łącząc nauki społeczne i inżynieryjne będzie również stanowić zaplecze koncepcyjne dla projektu Tarcza Wschód, którego celem jest wzmocnienie odporności Polski na wschodniej flance NATO. Uniwersytet będzie wspierał ten projekt, dostarczając ekspertyz, analiz strategicznych oraz nowoczesnych rozwiązań w zakresie technologii obronnych, które przyczynią się do lepszego zabezpieczenia granic i zwiększenia odporności państwa. Uniwersytet będzie pełnić kluczową rolę w kształceniu liderów odpowiedzialnych za budowanie i wzmacnianie odporności państwa oraz ochronę ludności przed współczesnymi zagrożeniami. Uczelnia będzie przygotowywać specjalistów, zdolnych do efektywnego zarządzania kryzysami, reagowania na zagrożenia hybrydowe oraz inne wyzwania, które mogą zagrozić stabilności państwa i bezpieczeństwu naszych obywateli.

Akademia Sztuki Wojennej jest uczelnią wojskową – publiczną uczelnią akademicką nadzorowaną przez Ministra Obrony Narodowej. Akademię Sztuki Wojennej powołano do życia w drodze ustawy z dnia 1 października 2016 roku. Uczelnia sięga do tradycji utworzonej w 1765 roku Akademii Szlacheckiego Korpusu Jego Królewskiej Mości i Rzeczypospolitej, zwanej Szkołą Rycerską. Dziedziczy tradycje Wojskowej Szkoły Aplikacyjnej (1820–1831), Wojennej Szkoły Sztabu Generalnego i Wyższej Szkoły Wojennej (1919–1946). Od 1947 r. funkcjonowała Akademia Sztabu Generalnego, przekształcona w 1990 r. w Akademię Obrony Narodowej.

Obecnie Akademia Sztuki Wojennej kształci studentów cywilnych na studiach I i II stopnia, jednolitych studiach magisterskich, doktorantów w szkole doktorskiej oraz prowadzi kształcenie i szkolenie żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych RP w ramach systemu doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych, systemu kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych, a także kadry cywilne na kursach obronnych i wyższych kursach obronnych przygotowujących do pracy w instytucjach na wszystkich szczeblach zarządzania i kierowania bezpieczeństwem państwa. Ponadto, Akademia organizuje szkolenie kadr rezerwy, kształcenie żołnierzy innych państw oraz utrzymuje gotowość do kształcenia kadr oficerskich w czasie wojny. Akademia kształci również kadry naukowe na potrzeby własne i innych instytucji działających w sferze obronności i bezpieczeństwa państwa oraz świadczy usługi doradcze i eksperckie.

Głównym celem doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych w Siłach Zbrojnych RP jest profesjonalne przygotowanie i rozwijanie kwalifikacji oraz kompetencji żołnierzy do właściwej realizacji powierzanych im zadań na wszystkich szczeblach zarządzania i dowodzenia, w środowisku krajowym i międzynarodowym.

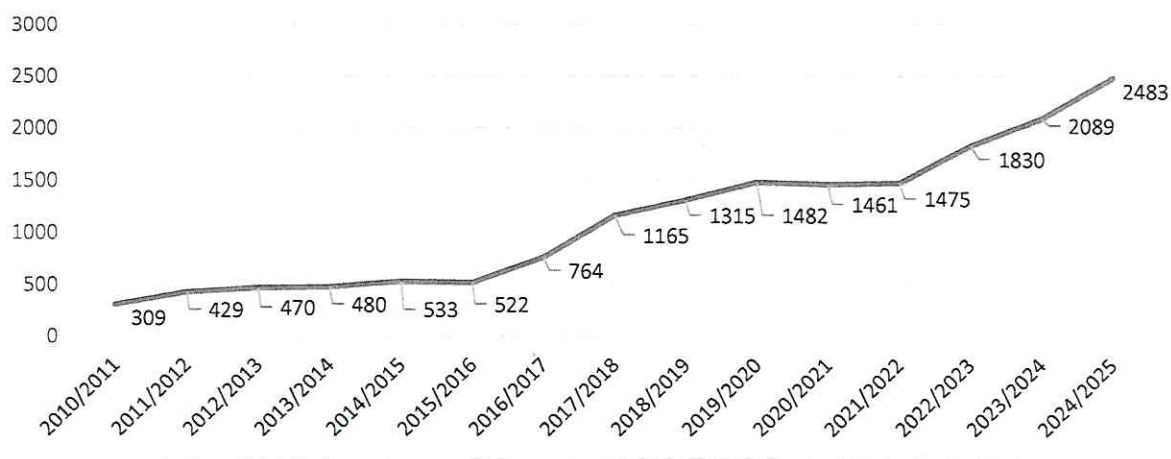
Do najważniejszych form doskonalenia realizowanych w Akademii należą następujące studia podyplomowe i kursy:

1. *Podyplomowe Studia Polityki Obronnej* (PSPO) trwające 2 semestry, realizowane w trybie niestacjonarnym. Studia przeznaczone są dla oficerów planowanych do wyznaczenia na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego generała brygady/kontradmirala.
2. *Wyższy Kurs Operacyjno-Strategiczny* (WKOS) trwający 2 semestry, realizowany w trybie stacjonarnym. Kurs jest przeznaczony dla kandydatów na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika (komandora).
3. *Podyplomowe Studia Operacyjno-Taktyczne* (PSOT) trwające 2 semestry, realizowane w trybie stacjonarnym. Studia przeznaczone są dla oficerów planowanych do wyznaczenia na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego majora pionów funkcjonalnych dowódczego i sztabowego.

W ramach przedmiotowego systemu w 2024 r. w Akademii realizowane były formy kwalifikacyjne dla ponad 300 oficerów i doskonalące dla ponad 3 500 żołnierzy zawodowych. Stanowi to 33% wszystkich form procesu doskonalenia zawodowego realizowanych w uczelniach wojskowych. Prognozuje się, że w 2025 r. liczba kształconych i szkolonych w Akademii żołnierzy wzrośnie do 4 340.

Zakłada się, że w związku ze zwiększaniem liczebności SZ RP w kolejnych latach znacznie wzrośnie liczba kształconych oficerów na wyżej wymienionych formach kwalifikacyjnych. Należy zaznaczyć, że liczba kandydatów na oficerów kształconych na studiach wyższych w akademiach wojskowych od roku akademickiego 2010/2011 wzrosła 8-krotnie tj. z 309 do 2483.

Wykres. 1. *Limity przyjęć kandydatów na oficerów w uczelniach wojskowych w ramach studiów wyższych.*

Pochodną tego trendu będzie potrzeba kształcenia i szkolenia kilkakrotnie wyższych stanów osobowych oficerów w kolejnych latach. Szacuje się, że w odniesieniu do głównych form kwalifikacyjnych dla oficerów starszych (PSOT, WKOS, PSPO) liczba kształconych wzrośnie z 141 w roku akademickim 2024/2025 do 680 w 2039/2040.

Tab. 1. *Prognoza stanów kształconych oficerów w ramach głównych form kwalifikacyjnych.*

Forma kształcenia	2025/2026	2026/2027	2027/2028	2028/2029	2029/2030	2030/2031	2031/2032	2032/2033	2033/2034	2034/2035	2035/2036	2036/2037	2037/2038	2038/2039	2039/2040
PSOT	86	96	94	138	210	237	267	263	266	329	376	447	447	447	447
WKOS	35	35	35	35	38	38	55	84	95	107	105	106	132	150	179
PSPO	20	20	20	20	20	20	20	25	28	32	32	32	40	45	54
Razem	141	151	149	193	268	295	342	372	389	468	513	585	619	642	680

W roku akademickim 2023/2024 Akademia Sztuki Wojennej prowadziła 12 kierunków studiów I stopnia, 10 kierunków II stopnia oraz jeden kierunek jednolitych studiów magisterskich (prawo). Trzy kierunki: prawo, dowodzenie i historia są studiami o profilu praktycznym, dziewięć kierunków studiami o profilu ogólnoakademickim (bezpieczeństwo informacyjne i cyberbezpieczeństwo, bezpieczeństwo międzynarodowe i dyplomacja, bezpieczeństwo narodowe i obrona powszechna, bezpieczeństwo wewnętrzne, logistyka, lotnictwo, zarządzanie i dowodzenie, obronność i przygotowania obronne społeczeństwa oraz administracja). Łącznie w roku akademickim 2023/2024 w Akademii studiowało ponad 2 100 studentów cywilnych i 250 uczestników studiów podyplomowych.

Bardzo ważną częścią kształcenia w Akademii Sztuki Wojennej jest prowadzenie specjalistycznych kursów obronnych (KO) i wyższych kursów obronnych (WKO) realizowanych w ramach szkolenia obronnego. Kursy obronne są dedykowane dla osób wykonujących zadania obronne oraz kierujących wykonywaniem tych zadań w jednostkach administracji publicznej, jednostkach tworzonych przez organy samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców realizujących zadania obronne na rzecz państwa. Natomiast wyższe kursy obronne są kierowane do osób zajmujących najwyższe stanowiska kierownicze w organach oraz instytucjach administracji rządowej i samorządowej, w tym kreujących rozwiązania systemowe w obszarze bezpieczeństwa państwa (ministrowie, sekretarze i podsekretarze stanu,

województwie, marszałkowie województw i parlamentarzyści). W obecnych uwarunkowaniach prawnych Akademia Sztuki Wojennej jest jedynym ośrodkiem akademickim w kraju upoważnionym do realizacji tego rodzaju szkoleń. Od wdrożenia w marcu 2022 r. nowej formuły szkolenia obronnego w ramach KO i WKO do końca sierpnia 2024 r. udział w nim wzięło ponad jedenaście tysięcy osób, w tym ponad dwieście osób w ramach WKO.

Z uwagi na zmiany prawne w obszarze odporności państwa, dynamiczną sytuację geopolityczną oraz zdiagnozowane zagrożenia w obszarze bezpieczeństwa państwa, chcąc objąć szkoleniem obronnym jak największą liczbę osób realizujących zadania obronne w najbliższych latach planuje się dwukrotnie zwiększyć limity uczestników WKO oraz powołać do życia mobilne zespoły szkoleniowe wraz z dedykowaną im problematyką szkoleniową do prowadzenia praktycznych szkoleń i ćwiczeń obronnych na wyraźne zapotrzebowanie administracji publicznej w terenie.

W świetle obowiązujących przepisów prawa (art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), dalej jako „PSWiN”. Akademia Sztuki Wojennej, dalej jako „ASzWoj”, jest uczelnią akademicką. Uczelnia posiada uprawnienia wynikające z przyznanych kategorii naukowych: w naukach o bezpieczeństwie (A+), w naukach o zarządzaniu i jakości (B+), w naukach prawnych (B+), jak również prowadzi działalność naukową w dyscyplinie naukowej historia (kategoria B). Minimalne wymagania przypisane do uczelni akademickich to prowadzenie działalności naukowej w co najmniej jednej dyscyplinie naukowej, dysponującej co najmniej kategorią naukową B+. ASzWoj spełnia te wymagania, a ponadto prowadzi studia pierwszego i drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie oraz kształcenie w szkole doktorskiej.

Art. 16 ust. 3 ustawy PSWiN stanowi, iż „wyraz „uniwersytet” jest zastrzeżony dla nazwy uczelni akademickiej posiadającej kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych lub artystycznych, zwanych dalej „dyscyplinami”, zawierających się w co najmniej 3 dziedzinach nauki lub sztuki. Tym samym, na obecnym etapie, ASzWoj nie spełnia minimalnych wymagań formalnych wynikających z ustawy PSWiN, gdyż posiada trzy kategorie naukowe co najmniej B+ w jednej dziedzinie nauki (dziedzina nauk społecznych).

W związku z powyższym w ramach transformacji Akademii w Uniwersytet utworzone zostaną dwie nowe dyscypliny naukowe: *inżynieria bezpieczeństwa* oraz *inżynieria lądowa, geodezja i transport*, a także proponuje się wyodrębnienie z dyscypliny nauk o bezpieczeństwie nowej dyscypliny: nauki o *obronności*. Takie działanie miałoby na celu precyzyjne zdefiniowanie i ustrukturyzowanie badań oraz kształcenia w obszarze, który koncentruje się na specyficznych zagadnieniach związanych z obronnością, w tym strategią militarną,

zarządzaniem siłami zbrojnymi, technologiami wojskowymi, a także operacjami wojskowymi w kontekście narodowego i międzynarodowego bezpieczeństwa. Wydzielenie tej dyscypliny pozwoli na nowe podejście badawcze, uwzględniające specyfikę wyzwań związanych z obroną narodową oraz na pogłębienie interdyscyplinarnych badań wspierających rozwój nowoczesnych koncepcji obronnych. To z kolei umożliwi lepsze przygotowanie kadr do realizacji misji związanych z obronnością państwa oraz wzmocni potencjał naukowy instytucji zajmujących się obronnością (np. Tarcza Wschód).

Zakłada się, że w ramach nowych dyscyplin naukowych tj.: *inżynieria bezpieczeństwa* oraz *inżynieria lądowa, geodezja i transport* Uniwersytet będzie przygotowywać wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynierską do wykonywania zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym w szczególności zapewnienia bezpieczeństwa ludności przez ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia, infrastruktury niezbędnej dla zaspokojenia potrzeb bytowych, dóbr kultury i środowiska w sytuacji zagrożenia w okresie pokoju jak i wynikającymi z działań zbrojnych i ich następstw, a także do prowadzenia i realizacji wszystkich elementów i procedur zintegrowanego systemu zarządzania organami, podmiotami i zasobami ochrony ludności, w tym ryzykiem w każdej jednostce administracyjnej i każdym przedsiębiorstwie.

Istotnym aspektem utworzenia Uniwersytetu będzie kontynuacja rozwoju infrastruktury dydaktycznej i badawczej, co zapewni nowoczesne warunki kształcenia i prowadzenia badań na światowym poziomie. W tym kontekście proponuje się utworzenie programu wsparcia Uniwersytetu na wzór wieloletniego programu rozwoju Uniwersytetu Warszawskiego. Program taki, finansowany z budżetu państwa, mógłby obejmować kluczowe inwestycje infrastrukturalne, rozwój badań naukowych oraz modernizację zasobów dydaktycznych. Tego rodzaju wsparcie przyspieszyłoby realizację strategicznych celów przez Uniwersytet i umożliwiło szybsze osiągnięcie statusu rozpoznawalnego w środowisku narodowym i międzynarodowym.

Utworzenie Uniwersytetu wpisuje się w proces transformacji systemu szkolnictwa wojskowego, który przyniesie nowe możliwości wielodziałowego kształcenia i badań naukowych w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Jako Uniwersytet, instytucja ta będzie dalej kształcić wysoko wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinach nauk społecznych, humanistycznych oraz inżynieryjno-technicznych, przygotowując ich do pracy zarówno w służbach mundurowych, instytucjach rządowych, jak i międzynarodowych organizacjach czy sektorze prywatnym. Interdyscyplinarne programy studiów i kursów będą odpowiedzią na rosnące zapotrzebowanie na specjalistów związanych z szeroko pojętym bezpieczeństwem, dostosowując kształcenie do zmieniających się potrzeb współczesnego świata.

Uniwersytet będzie także odgrywać kluczową rolę w rozwoju nowych technologii, które znajdą zastosowanie nie tylko w sektorze wojskowym, ale również cywilnym. Zaawansowane badania interdyscyplinarne przyczynią się do innowacji, wspierając rozwój gospodarczy Polski oraz zwiększając jej konkurencyjność na arenie międzynarodowej. Marka Uniwersytetu ułatwi przyciągnięcie wybitnych naukowców oraz ekspertów z różnych dziedzin. Taka zmiana pozytywnie wpłynie także na szanse absolwentów w zakresie awansu i rozwoju kariery zarówno w siłach zbrojnych, jak i w innych instytucjach związanych z bezpieczeństwem i obronnością.

Uniwersytet przyczyni się do wzmocnienia współpracy międzynarodowej oraz integracji oferty naukowo-dydaktycznej z innymi uniwersytetami obrony, zwłaszcza w ramach NATO. Umiedzynarodowienie kształcenia umożliwi przyciągnięcie zagranicznych słuchaczy i studentów oraz uznanych ekspertów, co dodatkowo zwiększy zdolności naukowe i dydaktyczne w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa.

Uniwersytet, prowadząc interdyscyplinarne badania w co najmniej sześciu dyscyplinach naukowych, stanie się kluczowym partnerem dla sektora zbrojeniowego i technologicznego, umożliwiając realizację wspólnych projektów badawczo-rozwojowych oraz transferu technologii, co przyczyni się do wzrostu innowacyjności i zdolności obronnych państwa. Dzięki interdyscyplinarnym badaniom naukowym oraz zwiększonej współpracy z ośrodkami międzynarodowymi, nowa uczelnia będzie mogła aktywnie uczestniczyć w tworzeniu strategii bezpieczeństwa i strategii dziedzinowych oraz przygotowywaniu analiz i ekspertyz niezbędnych do podejmowania strategicznych decyzji w zakresie bezpieczeństwa narodowego.

Dzięki nowym impulsom Uniwersytet zyska również na poprawie standardów kształcenia, zarówno oficerów, jak i studentów cywilnych, na różnych poziomach i formach edukacji. W połączeniu z rozwijaniem współpracy z firmami z sektora zbrojeniowego i technologicznego, Uniwersytet stanie się kluczowym partnerem w realizacji projektów badawczo-rozwojowych oraz transferu technologii, co pozwoli na połączenie teorii z praktyką.

Ponadto, Uniwersytet będzie mógł w szerszym niż dotychczas Akademia stopniu aktywnie uczestniczyć w kształtowaniu polskiej polityki obronnej, oferując analizy strategiczne i ekspertyzy, które mogą bezpośrednio wpływać na decyzje związane z bezpieczeństwem narodowym oraz rozwojem sił zbrojnych. Dzięki swojej pozycji i nowym zasobom Uniwersytet będzie miał również większe możliwości tworzenia sieci współpracy z innymi uczelniami, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Współpraca z równorzędnymi uniwersytetami obrony państw sojuszniczych, ośrodkami badawczymi oraz agencjami będzie sprzyjać wymianie informacji oraz koordynacji działań w obszarze bezpieczeństwa i obronności, co może odegrać kluczową rolę w monitorowaniu zagrożeń oraz wspólnym reagowaniu na nowe wyzwania.

Zaproponowany w projekcie ustawy sposób utworzenia Uniwersytetu polega na przekształceniu Akademii Sztuki Wojennej na wzór utworzenia Uniwersytetu Kaliskiego im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, zgodnie z ustawą z dnia 14 kwietnia 2023 r. o utworzeniu Uniwersytetu Kaliskiego im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego oraz zmianie nazw niektórych uczelni akademickich (Dz. U. poz. 905). Zgodnie z tą ustawą, Akademię Kaliską przekształcono w Uniwersytet z zachowaniem ciągłości jego działalności oraz przejęciem praw i obowiązków, a także jednostek organizacyjnych oraz zatrudnionego personelu. Taki model transformacji zapewnia płynność operacyjną, minimalizuje ryzyko organizacyjne i pozwala na stopniowe dostosowanie uczelni do nowych wymogów. Projekt ustawy zakłada, że w terminie do zakończenia trzeciej, po utworzeniu Uniwersytetu, ewaluacji jakości działalności naukowej dostosuje się on do wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* tj. będzie posiadać kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych lub artystycznych zawierających się w co najmniej 3 dziedzinach nauki lub sztuki.

Projekt ustawy reguluje sprawy związane z ciągłością działalności dydaktycznej, szkoleniowej i badawczej Akademii. Zakładając kontynuację wszystkich dotychczasowych form szkolenia, kształcenia i doskonalenia zawodowego w projekcie ustawy zawarto przepisy związane z przeniesieniem uprawnień znoszonej Akademii na Uniwersytet. Przewidziano również kontynuację realizacji zawartych umów, przez przejęcie praw i obowiązków, których podmiotem była Akademia, na bazie której tworzony jest Uniwersytet.

Projekt określa również zasady „przejęcia” przez Uniwersytet pracowników, żołnierzy zawodowych, studentów, doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych i innych uczestników kursów realizowanych w Akademii. Z dniem powstania Uniwersytetu stają się oni pracownikami, studentami, doktorantami i słuchaczami Uniwersytetu. Rozstrzyga on także o przyznaniu Uniwersytetowi prawa własności i innych praw majątkowych znoszonej Akademii w zakresie wyposażenia w mienie.

Przedmiotowy projekt ustawy proponuje rozwiązania pozwalające na niezakłócone funkcjonowanie Uniwersytetu w pierwszych latach jego działalności oraz zapewnia niezbędny okres na formalną likwidację Akademii. Projekt przewiduje, że dotychczasowy Rektor Akademii i Senat będą sprawowali swoje funkcje przez następną kadencję po zakończeniu kadencji, na którą zostali wybrani. Ich zadaniem będzie w szczególności likwidacja Akademii i zorganizowanie Uniwersytetu.

Koszty wynikające z utworzenia Uniwersytetu uwzględniają niezbędne zwiększenie potencjału osobowego wynikające ze wzrostu liczby nauczycieli akademickich i personelu

administracyjnego, w następstwie utworzenia nowych dyscyplin naukowych oraz również zwiększenia stanu osobowego pozostałych wydziałów uczelni, szczególnie Wydziału Wojskowego. Koszty te obejmują również rozbudowę infrastruktury uczelni w tym innowacyjnego Zespołu laboratoriów systemów dowodzenia, wsparcia i zabezpieczenia działań Sił Zbrojnych RP ze szkolnym ośrodkiem dowodzenia i cyberbezpieczeństwa. Należy zaznaczyć, że wraz ze wzrostem liczebności sił zbrojnych wiele z planowanych przedsięwzięć, w tym infrastrukturalnych należałoby przeprowadzić również w przypadku nietworzenia Uniwersytetu. Łączne koszty rozbudowy potencjału uczelni w zakresie rzeczowym i osobowym w perspektywie do 2035 r. szacowane są na kwotę około 643,145 mln zł. W ramach tej sumy niezbędne nakłady wynikające wprost z utworzenia Uniwersytetu według szacunków powinny zamknąć się kwotą rzędu 99,053 mln zł. Koszty te wynikają z potrzeby utworzenia nowego wydziału, w tym koszty osobowe - 75,589 mln zł, pozostałe koszty związane z utrzymaniem nowej infrastruktury Uniwersytetu 22,594 mln zł, a także jednorazowe koszty związane ze zmianą nazwy uczelni - 0,870 mln zł. Planuje się, że na realizację tych przedsięwzięć ze środków własnych przyszedł Uniwersytet wyasygnuje około 37,2 mln zł, co stanowi prawie 37,56 % potrzeb finansowych w tym zakresie.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy to 14 dni od dnia ogłoszenia, a proponowany termin utworzenia Uniwersytetu został określony na dzień 1 stycznia 2026 r.

Zgodnie z ustawą PSWiN prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej i rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena Skutków Regulacji projektu nie była dokonywana w trybie § 32 ww. uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów*, lecz w trybie § 42 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów. Projekt ustawy nie wymaga uzyskania

opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Przedmiot projektowanego aktu prawnego nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym*

Anna Bajurska

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

/podpisano podpisem elektronicznym/